

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННОТО УПРАВЛЕНИЕ

(Обн., ДВ, бр. 46 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 82 от 2009 г., бр. 20 от 2013 г., бр. 40
от 2014 г., бр. 13, 38, 50, 62 и 98 от 2016 г. и бр. 88 и 94 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Този закон урежда обществените отношения между административните органи, свързани с работата с електронни документи и предоставянето на административни услуги по електронен път, както и обмена на електронни документи между административните органи.“

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Този закон не се прилага за Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, Държавна агенция „Технически операции“, Служба „Военна информация“ и Националната служба за охрана, освен в случаите на предоставяне на административни услуги по електронен път и обмен на електронни документи между административните органи.“

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 2. В чл. 3 накрая се добавя „и чиито системи отговарят на изискванията на наредбата по чл. 7г, ал. 6“.

§ 3. В чл. 4, ал. 3 думите „на ръка“ се заменят с „на хартиен носител“, а думите „или се предоставят на хартиен носител“ се заличават.

§ 4. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) При заявяването на съответната електронна административна услуга лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 са длъжни да осигурят възможност на гражданите и организациите да се идентифицират:

1. по реда на Закона за електронната идентификация и/или чрез средства за електронна идентификация, издавани и поддържани от административни органи и определени с решение на Министерския съвет;

2. по реда на схема за електронна идентификация на държава - членка на Европейския съюз, за която е извършено уведомяване съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014.”

2. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) Средствата за електронна идентификация по чл. 5, ал. 2, т. 1, предложение второ, трябва да се оперативно съвместими и интегрирани със системата за електронна автентикация, изградена и поддържана от Държавна агенция „Електронно управление.

(4) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 посочват от нормативно регламентирани средства за електронна идентификация, средствата, чрез които гражданите и организациите да заявяват предоставяните от тях електронни административни услуги, и нивата им на осигуреност в съответствие с чл. 8 от Регламент (ЕС) № 910/2014, както и ги оповестяват чрез официалната си интернет страница или по друг публично достъпен начин. Административните органи вписват средствата за електронна идентификация, чрез които гражданите и организациите заявяват предоставяните от тях електронни административни услуги, в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.“

§ 5. В чл. 6, ал. 2 думите „и секунди“ се заменят със „секунди и милисекунди“.

§ 6. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така:

„Правила по области на политики“

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Министрите могат да приемат наредби за определяне на особени правила за предоставяне на електронни административни услуги, за обмена на електронни документи между административните органи, гражданите и организациите и за вътрешния обмен на електронни документи в рамките на отделните администрации в съответните области на политики. Тези наредби се приемат, когато организацията на работата и процесите в съответните области на политики изискват създаването на специален ред, спазването на по-строги изисквания за мрежова и информационна сигурност или за тях са установени специални стандарти за оперативна съвместимост.”

3. В ал. 5 думата „секторни“ се заличава, а след думите „електронно управление“ се добавя „в съответните области на политики“.

§ 7. В чл. 7б ал. 2 се изменя така:

„(2) За председател на агенцията може да бъде назначено лице, което има завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър“ и най-малко 5-годишен опит в управлението или координирането на дейности в сферата на информационните технологии, електронното управление или мрежовата и информационната сигурност.”

§ 8. Член 7в се изменя така:

„Чл. 7в. Председателят на агенцията:

1. провежда държавната политика в следните области:

- а) електронното управление;
- б) електронните удостоверителни услуги;
- в) електронната идентификация;
- г) инфраструктурата за пространствена информация;
- д) информацията от общественния сектор в машинночетим отворен формат;

2. разработва проекти на нормативни актове на Министерския съвет в областта на електронното управление и използването на информационните и комуникационните технологии в дейността на административните органи и техните администрации;

3. разработва Стратегия за развитие на електронното управление в Република България, която се предлага за приемане от Министерския съвет;

4. одобрява стратегии за развитие на електронното управление по области на политики и утвърждава, и контролира изпълнението на планове за реализацията им;

5. разработва и предлага за приемане от Министерския съвет единна политика за информационните ресурси, издава методически указания и координира нейното изпълнение;

6. утвърждава и развива Архитектура на електронното управление в Република България и следи за нейното прилагане, координира разработването и одобрява проектите на архитектури за развитие на електронното управление по области на политики, изготвени от съответния компетентен заместник министър-председател или министър, и следи за изпълнението на приетите архитектури по области на политики;

7. осъществява методическо ръководство, координация и контрол върху дейностите за прилагане на изискванията за обмен на електронни документи между административните органи и с гражданите и организациите и вътрешния оборот на електронни документи и тяхното последващо архивиране, както и на документи на хартиен носител в администрациите;

8. осъществява преглед на съответствието на дейностите на административните органи, финансирани със средства от държавния бюджет, от общинските бюджети и от други източници, с утвърдените политики, стратегически документи и програми, дава насоки и съгласува документите по чл. 7г, ал. 2, т. 1, 2 и 3, предложение второ, в областта на електронното управление и информационните и комуникационните технологии по ред, определен с наредбата по чл. 7г, ал. 6;

9. участва в приоритизирането, координира и контролира реализирането на електронни административни услуги и информационни системи в администрациите;

10. утвърждава проектни предложения и дейности, както и изменения на проекти и дейности, координира и контролира изпълнението на проектите за електронно управление, информационни и комуникационни технологии на административните органи, финансирани със средства от държавния бюджет, от структурните и инвестиционните фондове на Европейския съюз и от други източници;

11. удостоверява съответствието на информационните системи с изискванията за оперативна съвместимост и осъществява контрол върху административните органи за спазване на тези изисквания;

12. координира и подпомага интеграцията на информационните системи за електронно управление на административните органи с тези на държавите – членки на Европейския съюз;

13. реализира проекти за електронно управление със значение за всички администрации;

14. изгражда и координира споделените ресурси на електронното управление, изгражда и развива среда за конфигуриране и тестване на електронни административни услуги върху тях и координира конфигурирането и въвеждането на тези услуги;

15. изгражда, води и поддържа регистрите по този закон;

16. изгражда, координира и контролира функционирането на Единния портал за достъп до електронни административни услуги;

17. издава методически указания и подпомага администрациите в дефинирането на структурата и съдържанието на наборите от данни за публикуване в Портала за отворени данни по Закона за достъп до обществена информация;

18. осъществява методическо ръководство, координация и контрол върху дейностите по изграждането, поддържането и използването на национална инфраструктура за пространствена информация и осъществява правомощията по Закона за достъп до пространствени данни;

19. изготвя отчет за състоянието и годишен план за развитието и обновяването на информационните ресурси в администрацията и информационните ресурси на Единната електронна съобщителна мрежа на държавната администрация и за нуждите на националната сигурност;

20. осъществява контрол върху изпълнението на задълженията на първичните администратори на данни по чл. 3 и контролира изпълнението на изискванията по чл. 58а;

21. упражнява и други правомощия, предвидени в закон или в друг нормативен акт.”

§ 9. В чл. 7г се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „система за“ се добавя „извършване на“, а думите „в дейността на административните органи и техните администрации“ се заличават.

2. В ал. 2 след думата „предоставят“ се добавя „документи и“.

3. В ал. 6 думите „по чл. 7в, т. 9“ се заменят с „на документите по ал. 2, т. 1, 2 и 3, предложение второ“ и след тях се поставя запетая.

4. Създават се ал. 7-9:

„(7) При изготвяне на 3-годишните бюджетни прогнози и на проектобюджетите за следващата година административните органи отделят разходите, предвидени за електронно управление и използваните от тях информационни и комуникационни технологии, от другите средства за текущи и капиталови разходи. Отделените разходи се предоставят за съгласуване по реда на ал. 6.

(8) В разходите на административните органи, предвидени за електронно управление и използваните от тях информационни и комуникационни технологии, задължително се включват средства за поддръжка на съществуващите в административния орган системи. Системите, за които не е предвидена поддръжка, се снемат от експлоатация по ред, определен в наредбата по чл. 12, ал. 4.

(9) Документите за съгласуване по ал. 2, т. 1, 2 и 3, предложение второ, се определят при условията и по реда на съответната бюджетна процедура.”

§ 10. В чл. 7д се правят следните изменения:

1. Заглавието се изменя така:

„Регистър на проектите“

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Председателят на агенцията създава и поддържа публичен електронен регистър на проектите в областта на електронното управление,

информационните и комуникационните технологии на административните органи, който съдържа информация за:

1. утвърдени и отхвърлени проектни предложения и откази за утвърждаване, издадени от агенцията;
2. общите и специфичните цели на утвърдените проекти, очакваните резултати и измерими индикатори за резултат;
3. основните дейности с индикативни бюджети и план-график за изпълнение;
4. техническите спецификации за обществени поръчки по чл. 58а;
5. изпълнението на проектите и постигнатите резултати, включително финансов ефект и оценка на качеството на изпълнение.“

3. В ал. 3, изречение второ думата „Служителите“ се заменя с „Тези служители“.

4. В ал. 5 думата „воденето“ и запетаята след нея се заличават.

§ 11. В чл. 7ж се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „30 август“ се заменят с „31 март“.

2. Създават се ал. 4-6:

„(4) Административните органи определят със заповед вътрешния ред на провеждане на тестовите на информационните системи и техните функционалности, включително и за съответствието с техническото задание, както и отговорните за това лица.

(5) Внедряването в експлоатация на информационна система се извършва със заповед на административния орган, вписана в Регистъра по чл. 61 от Закона за администрацията.

(6) Не се допуска внедряването в експлоатация на информационни системи, които не са успешно преминали тестове на всички компоненти, модули и функционалности.“

§ 12. В чл. 7з ал. 1 се изменя така:

„(1) Всички проекти на нормативни актове, които регулират отношения, свързани с електронното управление, се съгласуват от

вносителите им с председателя на Държавна агенция „Електронно управление.“

§ 13. В глава първа „а“ се правят следните изменения и допълнения:

1. Раздел II се отменя.
2. Създава се раздел IV „Системна интеграция“ с чл. 7с:

„Раздел IV Системна интеграция

Чл. 7с. Дейностите по системна интеграция включват изграждане, поддържане, развитие и наблюдение на работоспособността на информационните системи, използвани от административните органи.“

§ 14. В чл. 8 се създават ал. 4-6:

„(4) Възможността за предоставяне на административна услуга по електронен път се вписва в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.

(5) Електронните форми за заявяване на електронни административни услуги се описват по модел, утвърден от председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, и се публикуват в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.

(6) Електронните образци на резултати от услугата се разработват по модел, утвърден от председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, и се публикуват в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.“

§ 15. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така:

„Задължение за вписване и разгласяване на предоставяните електронни административни услуги“

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставчикът на електронни административни услуги разгласява по разбираем и достъпен начин предоставяните от него услуги, както и

основния работен процес при заявяване и предоставяне на електронни административни услуги.”

3. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато доставчикът на електронни административни услуги е административен орган, той вписва информацията по изречение първо в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.“

4. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 16. В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думата „увреждания“ се поставя запетая и се добавя „чрез портала по ал. 1“.

2. В ал. 4 думите „за електронните административни услуги“ се заличават.

§ 17. В чл. 20 т. 1 се изменя така:

„1. чрез потребителски интерфейс:

а) чрез персонален профил, регистриран в информационна система за сигурно електронно връчване, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“, като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за изтегляне на съставения документ, или

б) чрез електронен адрес, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за съставения документ от информационна система за сигурно електронно връчване;“.

§ 18. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „информационна система за сигурно връчване“ се заменят с „информационна система за сигурно електронно връчване, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“ и след тях се поставя запетая.

2. В ал. 4 думите „информационна система за сигурно връчване“ се заменят с „информационна система за сигурно електронно връчване,

поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“ и след тях се поставя запетая.

3. Създава се ал. 5:

„(5) Подаването на документи и връчването на документи по електронен път, свързано с предоставянето на електронни административни услуги, се осъществява и чрез система за сигурно електронно връчване, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление.“

§ 19. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Административните органи“ се заменят с „Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2“ и накрая се поставя запетая и се добавя „доколкото в закон не е предвидено друго“.

2. Алинея 2 се отменя.

§ 20. В чл. 42, ал. 2 думите „Всяка администрация разработва“ се заменят с „Лицата по чл. 1, ал. 1 разработват“ и думите „структурата ѝ“ се заменят със „структурата им“.

§ 21. В чл. 43 ал. 2 се изменя така:

„(2) Общите изисквания за оперативна съвместимост към информационните системи, електронни регистри и електронни административни услуги се определят с наредба на Министерския съвет.“

§ 22. Създава се чл. 49а:

„Регистър на регистрите

Чл. 49а. (1) Председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ води регистър на регистрите, в който се вписват регистри и бази данни на първичните администратори на данни, в които се съдържат първични данни.

(2) Условието и редът за вписването в регистъра по ал. 1 се определят с наредбата по чл. 7г, ал. 6.“

§ 23. Член 52 се изменя така:

„Чл. 52. (1) Административните органи заявяват вътрешни електронни административни услуги помежду си чрез подаване на стандартизирана заявка въз основа на технологичното описание на услугата, вписано в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.

(2) Услугата по ал. 1 се предоставя в стандартизирания формат при условията и по реда на наредбата по чл. 61, ал. 5 от Закона за администрацията.”

§ 24. В чл. 58а се правят следните изменения и допълнения:

1. В заглавието думата „задания“ се заменя със „спецификации“.

2. Основният текст се изменя така:

„Чл. 58а. При изготвяне на технически спецификации за провеждане на обществени поръчки за разработка, надграждане или внедряване на информационни системи или електронни услуги административните органи задължително включват в спецификациите следните изисквания:“.

3. В т. 1:

а) след думата „разработване“ се добавя „или надграждане“;

б) в буква „в“ думите „поддържани от агенцията съгласно чл. 7в, т. 18“ и запетаята пред тях се заличават.

4. В т. 5 след думите „оперативна съвместимост“ се добавя „и мрежова“.

5. В т. 6 след думите „оперативна съвместимост“ се добавя „и мрежова“.

6. В т. 7 думите „както и да се осигури непрекъсната поддръжка на актуалните стандарти за информационна сигурност“ и запетаята пред тях се заличават.

7. Точка 9 се изменя така:

„9. да осигурява възможности за електронна идентификация съгласно чл. 5.”

§ 25. Член 58б се изменя така:

„Чл. 58б. (1) Съответствието на техническите спецификации с установените нормативни изисквания по чл. 58а се удостоверява от председателя на агенцията при условията и по реда на наредбата по чл. 7г, ал. 6.

(2) По реда на ал. 1 се удостоверяват само техническите спецификации за обществени поръчки с прогнозна стойност, по-голяма или равна на стойността по прага по чл. 20, ал. 4, т. 2 от Закона за обществените поръчки.”

§ 26. В глава четвърта се създава раздел VI:

„Раздел VI

Достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения и разглеждане на спорове

Достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения

Чл. 58в. (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 осигуряват достъпност на съдържанието на своите интернет страници и мобилни приложения, като осигуряват съдържанието да отговаря на стандартите, на европейските стандарти и на хармонизираните стандарти, определени съгласно чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ, L, 327/10 от 2.12.2016 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) № 2016/2102”.

(2) Задължението по ал. 1 не се отнася за интернет страниците и мобилните приложения:

1. на обществените радио- или телевизионни оператори и доставчици на медийни услуги и лицата, предоставящи обществена услуга за телевизионно и радиоразпръскване;
2. на публичноправни организации – юридически лица с нестопанска цел, ако не предоставят услуги, които:

а) са предназначени да задоволяват потребностите на хора с увреждания или са предназначени за тях;

б) услуги не са от съществено значение за обществеността;

3. на училища, детски градини или ясли, за съдържанието, което не е свързано с предоставяни електронни административни услуги;

4. по отношение на следното съдържание на интернет страниците и мобилните приложения:

а) излъчвано в реално време медийно съдържание с определено времетраене;

б) онлайн карти и картографски услуги, ако основната информация е предоставена по достъпен цифров начин за картите, предназначени за навигационно използване;

в) съдържание - собственост на трето лице, което не е финансирано или разработено от съответния орган или организация по ал. 1, нито се намира под контрола ѝ;

г) репродукция на обекти от сбирки на културното наследство, когато достъпността не може да се осигури от съображения за опазването на съответния обект или автентичността на репродукцията или поради липсата на автоматизирани икономически ефикасни решения за лесното извличане на текст от ръкописи или други обекти от сбирки на културното наследство и неговото преобразуване в достъпно съдържание.

(3) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 могат да се освободят изцяло или частично от изпълнението на задълженията за достъпност на интернет страниците и мобилните приложения по ал. 1, ако изпълнението води до прекомерна тежест за съответното лице. Прекомерната тежест се установява чрез оценка на тежестта.

(4) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 изготвят и публикуват на видно място в официалните си интернет страници и мобилните си приложения декларация за достъпност съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1523 на Комисията от 11 октомври 2018 г. за създаване на образец на декларация за достъпност в съответствие със Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на

организациите от обществения сектор (ОВ, Л 256, 2018 г.). На всяка друга интернет страница на лицето по чл. 1, ал. 1 или 2 се публикува хипервръзка към текста на декларацията, публикувана на официалната интернет страница на лицето.

(5) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 най-малко веднъж годишно актуализират своите декларации за достъпност.

(6) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 насърчават и улесняват обучението на служителите си, за да гарантират актуални познания за изискванията за достъпност при създаване, управление и актуализиране на достъпното съдържание на интернет страниците и мобилните си приложения, и поставят изисквания към квалификацията на изпълнителя относно осигуряване на достъпността при провеждането на обществени поръчки, чийто обхват включва изграждане и надграждане на интернет страници и мобилни приложения.

(7) С наредбата по чл. 12, ал. 4 се определят:

1. прилагането на изключения от задължението за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения;

2. редът и условията за изготвянето и одобряването на оценката по ал. 3 и изискванията към нейното съдържание.

Разглеждане на спорове

Чл. 58г. (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 посочват в декларацията за достъпност по чл. 58в, ал. 4 процедурата и сроковете, в които разглеждат сигнали на граждани и организации за нарушения на изискванията за достъпност на съдържанието на интернет страница или мобилно приложение на съответния орган или организация.

(2) Подателят на сигнала може да подаде жалба до председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, ако лицето по чл. 1, ал. 1 или 2:

1. не отговори на сигнала в срока, посочен в декларацията за достъпност;

2. не признае основателността на сигнала;

3. не предприеме мерките за отстраняване на нарушението на достъпността, посочени в отговора на сигнала.”

§ 27. В чл. 59 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) За осъществяване на контрола председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ може да оправомощи със заповед и други служители на агенцията.”

§ 28. Създава се член 59а:

„Правомощия при упражняване на контрола

Чл. 59а. (1) В изпълнение на своите функции председателят или оправомощените по чл. 59, ал. 2 служители на агенцията имат право:

1. да извършват проверки в подлежащите на контрол обекти, в които се намират комуникационните и информационните системи, съоръжения и технически средства, за което административните органи и организациите са длъжни да им осигуряват достъп;

2. да получават достъп до оригинални документи, данни, сведения, справки и други носители на информация, свързани с осъществяването на контрола, от проверяваните лица, както и да изискват заверени копия от документи във връзка с осъществяването на контрола и/или с установяването на административни нарушения по този закон;

3. да проверяват счетоводни, търговски или други книги или документи и носители на информация, както и други документи, свързани с осъществяването на контрола и/или с установяването на административни нарушения по този закон.

(2) Административните органи, длъжностните лица и организациите са длъжни да оказват съдействие на оправомощените служители от Държавна агенция „Електронно управление“ при осъществяване на техните правомощия.”

§ 29. Създава се чл. 59б:

„Принудителни административни мерки

Чл. 59б. (1) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията по този закон и нормативните актове по прилагането му, както и за отстраняване на вредните последици от тях председателят или оправомощените по чл. 59, ал. 2 служители на Държавна агенция „Електронно управление“ след даване на задължителни предписания на административните органи и съгласно критерии, определени с наредбата по чл. 7г, ал. 6, могат да прилагат следните принудителни административни мерки:

1. да спират въвеждането в експлоатация на комуникационни и информационни системи, съоръжения и технически средства, ако не са спазени правилата и изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му;

2. да спират експлоатацията на комуникационни и информационни системи, съоръжения и технически средства, ако не са спазени правилата и изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му.

(2) Принудителните административни мерки по ал. 1 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 30. В чл. 60, ал. 2 думите „проверки на“ се заменят с „проверки за установяване на съответствието по критериите за“.

§ 31. Създава се чл. 60а:

„Контрол за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения и докладване

Чл. 60а. (1) Контролът върху съответствието на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения с изискванията за достъпност по чл. 58в се осъществява от председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ по методика съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 година за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществеността сектор (ОВ, L 256, 2018 г.).

(2) Председателят на Държавна агенция „Електронно управление“:

1. извършва наблюдение и проверки за съответствието на интернет страниците и мобилните приложения на лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 с изискванията за достъпност и преглед на оценките по чл. 58в, ал. 3;

2. разглежда жалбите по чл. 58г, ал. 2 срещу лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 за неизпълнение на изискванията за достъпност или неспазване на процедурата за разглеждане на сигнали, установена от съответното лице.

(3) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 по искане на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, в 14-дневен срок от отправяне на искането представят данни и информация, необходими за наблюденията и проверките.

(4) Министърът на труда и социалната политика по искане на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, в 14-дневен срок от искането представя обвързващо становище по въпроси, които нямат технически характер и са свързани със специфичните нужди на хората с увреждания, когато такива въпроси възникнат при наблюденията, проверките и прегледите по ал. 2, т. 1 или при разглеждането на жалбите по ал. 2, т. 2.

(5) При разглеждането на жалбата по чл. 58г, ал. 2, т. 2 председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ с решение:

1. дава задължителни указания, ако установи нарушение на изискванията за достъпност на съдържанието по чл. 58в или на наредбата по чл. 12, ал. 4, и посочва срок за изпълнението им от лицето по чл. 1, ал. 1 и 2;

2. отхвърля жалбата, ако не установи нарушение.

(6) Решението по ал. 5 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 32. Създава се чл. 60б:

„Чл. 60б. (1) Председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ предоставя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията данните за наблюдението, посочени в чл. 8, параграф 5 от Директива 2016/2102 и в Приложение II от Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 г. за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на

Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор, до 1 юли на следващата периода на наблюдение година.

(2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията въз основа на данните по ал. 1 до 1 септември на следващата периода на наблюдението година изготвя доклад за наблюдението.

(3) Докладът по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на Държавна агенция „Електронно управление“.

(4) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията представя пред Европейската комисия доклада по ал. 2 в сроковете по чл. 8, параграф 4 от Директива (ЕС) № 2016/2102.”

§ 33. Член 63 се изменя така:

„Чл. 63. (1) Длъжностно лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 2, ал. 1, чл. 3, 4, чл. 5, ал. 2, чл. 6, ал. 1, чл. 7д, ал. 3, чл. 7е, ал. 3 и 4, чл. 7ж, ал. 1, чл. 8, ал. 2 и 3, чл. 10, чл. 11, 12, 13, 14, 15, 16, чл. 30-38, чл. 40, чл. 42, ал. 2, чл. 43, 44, 46, 52, 53, 56, 58а и чл. 59а, ал. 2, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., освен ако деянието не съставлява престъпление.

(2) Длъжностно лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 7г, ал. 2, 3, 4, 7 и 8, се наказва с глоба в размер от 1500 до 4500 лв., освен ако деянието не съставлява престъпление.

(3) При повторно нарушение глобата по ал. 1 е в размер от 1500 лв. до 3000 лв., а по ал. 2 е в размер от 4500 до 15 000 лв.

(4) В случаите по ал. 1 лицето, осъществяващо публична функция, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., а когато организацията, предоставяща обществени услуги, е юридическо лице или едноличен търговец, ѝ се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лв.

(5) При повторно нарушение глобата по ал. 4 е в размер от 3000 до 15 000 лв., а имуществената санкция по ал. 4 е в размер от 4500 до 25 000 лв.“

§ 34. Член 64 се изменя така:

„Чл. 64. (1) Длъжностно лице, което не предостави информацията по чл. 60а, ал. 3, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв.

(2) При повторно нарушение глобата по ал. 1 е в размер от 1500 до 3000 лв.

(3) Длъжностно лице, което не изпълни указанията по чл. 60а, ал. 5, т. 1, се наказва с глоба в размер от 1500 до 3000 лв.

(4) При повторно нарушение глобата по ал. 3 е в размер от 1500 до 4500 лв.“

§ 35. Създава се чл. 64а:

„Чл. 64а. (1) Длъжностно лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на този закон или на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв.

(2) Лицето, осъществяващо публична функция, в случаите по ал. 1 се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., а когато организацията, предоставяща обществени услуги, е юридическо лице или едноличен търговец, ѝ се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лв.“

§ 36. Създава се чл. 64б:

„Чл. 64б. (1) Който не изпълни дадено му задължително предписание по чл. 59б, ал. 1, т. 1, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., а когато е юридическо лице или едноличен търговец, му се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лв.

(2) Който не изпълни дадено му задължително разпореждане по чл. 7и, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., а когато е юридическо лице или едноличен търговец, му се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лв.“

§ 37. В чл. 65, ал. 2 думите „или оправомощени от него длъжностни лица“ се заменят с „или оправомощено от него длъжностно лице“.

§ 38. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 24 думата „националната“ се заличава, а думата „стратегия“ се заменя със „стратегията“.

2. Точка 31 се изменя така:

„31. „Система за сигурно електронно връчване“ е електронна препоръчана поща по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 и система, чрез която се удостоверява моментът на изпращане, получаване и връчване, както и се гарантира идентификацията, авторството и интегритетът на лицето, което изпраща, получава или връчва електронни документи или електронни изявления чрез системата.“

3. Създават се т. 36-50:

„36. „Архитектура на електронното управление“ е структурирано комплексно описание на основополагащите елементи на електронното управление, на техните взаимосвързки, на основните процеси, дейности и информационни ресурси на национално ниво, реализиращи Стратегията за развитие на електронното управление.

37. „Архитектура по област на политика“ е неразделна част от Архитектурата на електронното управление, представляваща структурирано, комплексно описание на елементите на електронното управление в конкретна област на политика, което включва взаимосвързките на тези елементи, основните процеси, взаимодействието със системите на национално ниво, дейностите и информационните ресурси на ниво съответната област, реализиращи Стратегията за развитие на електронното управление.

38. „Електронна автентикация“ е хоризонтална система за идентификация на всички участващи в електронното управление субекти, обекти и информационни системи.

39. „Електронно управление“ е реализиране от административните органи на правните взаимосвързки, административни процеси и услуги и на взаимодействието с потребителите, с лицата, осъществяващи публични функции, и с организациите, предоставящи обществени услуги, чрез използване на информационни и комуникационни технологии, осигуряващи по-високо ниво на ефективност на управлението.

40. „Информационни и комуникационни технологии“ са технологии за създаване, обработка, съхраняване и обмен на цифрова информация в различни формати чрез използване на хардуер.

41. „Информационна система“ е приложение, услуга, актив на информационните технологии или всеки друг компонент, обработващ информация.

42. „Националният екип за реагиране при инциденти в компютърната сигурност“ е екипът по смисъла на чл. 17 от Закона за киберсигурност.

43. „Проект“ е всеки проект или дейност на административен орган, свързани с електронното управление, информационните и комуникационните технологии или с предоставянето на електронни административни услуги.

44. „Средство за електронна идентификация“ е средство за електронна идентификация по смисъла на чл. 3, т. 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

45. „Мобилно приложение“ е мобилно приложение по смисъла на чл. 3, т. 2 от Директива (ЕС) 2016/2102.

46. „Медийно съдържание с определено времетраене“ е медийно съдържание с определено времетраене по смисъла на чл. 3, т. 6 от Директива (ЕС) 2016/2102.

47. „Обекти от сбирки на културното наследство“ са обекти от сбирки на културното наследство по смисъла на чл. 3, т. 7 от Директива (ЕС) 2016/2102.

48. „Стандарт“ е стандарт по смисъла на чл. 2, т. 1 от Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно европейската стандартизация, за изменение на директиви 89/686/ЕИО и 93/15/ЕИО на Съвета и на директиви 94/9/ЕО, 94/25/ЕО, 95/16/ЕО, 97/23/ЕО, 98/34/ЕО, 2004/22/ЕО, 2007/23/ЕО, 2009/23/ЕО и 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Решение 87/95/ЕИО на Съвета и на Решение № 1673/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 316/12 от 14 ноември 2012 г.).

49. „Европейски стандарт“ е европейски стандарт по смисъла на чл. 2, т. 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 1025/2012.

50. „Хармонизиран стандарт“ е хармонизиран стандарт по смисъла на чл. 2, т. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 1025/2012.”

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 39. Този закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественения сектор (ОВ, L, 327/10 от 2.12.2016 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 40. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г., бр. 7, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 17 и 42 от 2019 г.), в чл. 40, ал. 2 се създава т. 3:

„3. разработва и актуализира План за използване на интегрираната КИС при извънредно положение, военно положение или положение на война.”

§ 41. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г. и бр. 17 и 47 от 2019 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 17, ал. 1, т. 2 думата „въвеждане“ се заменя с „обявяване“, а думата „режим“ навсякъде се заличава.

2. В чл. 303:

а) в ал. 1 навсякъде думата „режим“ се заличава, а след думите „съобщителните обекти със специално предназначение“ се поставя тире и се добавя „елемент от Интегрираната комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили“ и се поставя запетая;

б) в ал. 2 навсякъде думата „режим“ се заличава.

§ 42. В Закона за електронната идентификация (обн., ДВ, бр. 38 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 50 и 101 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 14 от 2018 г. и бр. 1 и 58 от 2019 г.), в § 1 от Допълнителните разпоредби т. 2 се изменя така:

„2. „Електронна идентичност“ („е-идентичност“) е съвкупност от характеристики, записани в електронна форма, въз основа на които може да се направи еднозначно разграничаване на едно лице от други лица във виртуалната среда с цел осигуряване на достъп до информационни системи или осигуряване на възможност за извършване на електронни изявления.“

§ 43. (1) Системната интеграция по раздел IV се осъществява от „Информационно обслужване“ АД.

(2) В срок до 2 месеца от влизането в сила на този закон Министерският съвет определя административните органи, които при изпълнението на своите функции, свързани с дейности по системна интеграция, възлагат изпълнението на тези дейности на системния интегратор по ал. 1.

§ 44. Изискванията за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения по чл. 58в от този закон не се прилагат за:

1. Файлови формати на документи, публикувани на съответната страница или приложение до 23 септември 2018 г., освен ако съдържанието им е необходимо за предоставянето на електронни административни услуги от съответния орган или организация.

2. Предварително записано медийно съдържание с определено времетраене, публикувано до 23 септември 2020 г.

3. Съдържание на мрежи за интранет и екстранет, които са интернет страници, ако са достъпни само за ограничен кръг лица, и съдържанието е публикувано до 23 септември 2019 г. При съществената преработка на съдържанието на такава интернет страница след 23 септември 2019 г. се осигурява спазването на изискванията за достъпност по чл. 58в.

4. Архивираното съдържание на интернет страници и мобилни приложения, което не е предназначено за предоставянето на електронни административни услуги и не е актуализирано или редактирано след 23 септември 2019 г.

§ 45. (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 осигуряват достъпност на съдържанието по чл. 58в:

1. на интернет страниците, създадени след 23 септември 2018 г. – в срок до 23 септември 2019 г.;

2. на интернет страниците, създадени преди 23 септември 2018 г. – в срок до 23 септември 2020 г.;

3. на мобилните приложения – в срок до 23 септември 2021 г.

(2) Министерският съвет приема изменения в наредбата по чл. 12, ал. 4 в съответствие с този закон в 3-месечен срок от влизането му в сила.

(3) Първият доклад по чл. 60б, ал. 2 се изготвя и публикува до 1 септември 2022 г. и обхваща периода от 1 януари 2020 г. до 22 декември 2021 г.

§ 46. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 11 относно чл. 7ж, който влиза в сила от 1 януари 2021 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление

Законопроектът цели да осигури ефективност и сигурност при предоставянето на електронни административни услуги на гражданите и организациите предвид приетите изменения и допълнения в Административнопроцесуалния кодекс (АПК), който е първият от трите процесуални кодекса, въвеждащ нормативни изисквания за електронно заявяване на административни услуги, връчване на документи по електронен път на граждани и организации и вътрешен обмен на електронни документи между административните органи. Основна цел на предлаганите промени в Закона за електронното управление (ЗЕУ) е да се обезпечи разработването, внедряването и надграждането на необходимите информационни ресурси на електронното управление при спазване на изискванията за мрежова и информационна сигурност и оперативна съвместимост, както и прилагане на устойчив модел за дългосрочното им управление и поддръжка. За постигане на посочените цели се въвеждат изменения и допълнения в съответните разпоредби на ЗЕУ, групирани, както следва:

С първата група изменения се постига гаранция, че гражданите и организациите – потребители на електронни административни услуги, ще разполагат със сигурен, надежден и проследим канал за подаване на електронни документи и заявяване на електронни административни услуги.

С приетите изменения в АПК (нов чл. 18а. Съобщения) се регламентира възможността гражданите и организациите да подават заявления и искания за инициране на административното производство и предоставяне на административни услуги чрез Информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“. В тази връзка уредбата в ЗЕУ се синхронизира с приетите изменения в АПК. Включването на Информационната система за сигурно електронно връчване като нормативно регламентиран начин за изпращане на електронни документи и заявяване на електронни административни услуги ще създаде предпоставка всички административни услуги да бъдат заявявани по електронен път. Отчитайки вече работещата Информационна система за сигурно електронно връчване, подобна мярка ще допринесе значително за развитието на електронното управление в Република България.

С цел гарантиране на автентичността на обменните електронни документи и изявления са регламентирани средствата за електронна идентификация и режимът за признаването им, както и изграждането и поддържането на информационна система за електронна автентикация. Разпоредбите са съобразени със Закона за електронна идентификация и Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО.

С цел публична достъпност и разгласяване на способите за заявяване на електронни административни услуги е въведено задължение за доставчиците да обявят по разбираем и достъпен начин предоставяните административни услуги, както и основния работен процес по заявяване, подаване и получаване на електронни документи и изявления. В случай че доставчикът на електронна административна услуга е административен орган, е въведено задължение да впише гореизложената информация в Административния регистър, поддържан на основание чл. 61 от Закона за администрацията и представляващ модул от Интегрираната информационна система на държавната администрация. За лицата, осъществяващи публични функции, и за организациите, предоставящи обществени услуги, е регламентирано да осигурят обявяване на гореизложената информация относно електронната административна услуга по друг публично достъпен начин.

Регламентирано е задължението за вътрешен обмен на електронни документи между всички административни органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, което е в съответствие с новоприетите изменения в АПК.

Втората група изменения и допълнения се отнася до правомощията на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, целящи гарантиране на изпълнението на Стратегията за развитие на електронното управление в Република България, прилагането на архитектури по области на политики и бюджетен контрол върху разходите за е-управление и ИКТ. Изграждането и развитието на електронното управление изисква съгласуваност, оперативна съвместимост и системна интеграция на споделените информационни ресурси при устойчив модел за дългосрочно управление.

Третата група изменения и допълнения се отнася до прецизиране административнонаказателните разпоредби. Регламентирани са принудителни административни мерки за предотвратяване и преустановяване на нарушенията по този закон и нормативните актове по прилагането му, както и за отстраняване на негативните последици от тях. Регламентирани са нови състави на административни нарушения.

Четвъртата група изменения се отнасят до съобразяване в максимална степен с препоръките на ОИСР във връзка с дейността на Държавно предприятие „Единен системен оператор“, което е невъзможно при широко разширяване на правомощията на предприятието. В тази връзка релевантният раздел II от Закона за електронно управление бе отменен, като дейностите по системна интеграция се възлагат на „Информационно обслужване“ АД с цел постигане на максимална ефективност и целесъобразност.

Петата група изменения обхваща въвеждане на изискванията на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г., наричана по-нататък „Директива (ЕС) № 2016/2102“, в националното законодателство и осигуряване на по-голяма достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществения сектор въз основа на общите изисквания за достъпност. В това отношение проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление има за цел да осигури и гарантира принципи и мерки, които да се спазват при създаването, поддържането и актуализирането на уебсайтовете и мобилните приложения, които да станат по-достъпни за потребителите и по-специално за хората с увреждания. Цифровата достъпност е сред основните принципи в Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ). Според чл. 9 от КПХУ цифровата достъпност е условие за интеграция и социално включване. Съгласно Конвенцията на ООН в понятието „хората с увреждания“ се включват лица с трайни физически, психически, интелектуални и сетивни увреждания, които, наред с други пречки, могат да възпрепятстват тяхното пълноценно и ефективно участие в обществото, равноправно с останалите хора.

В изпълнение на чл. 12 от Директива (ЕС) № 2016/2102 в националното законодателство се въвеждат предвидените в нея изисквания за достъпност на интернет страниците и мобилните приложения на лицата, които попадат в обхвата на Закона за електронното управление (ЗЕУ). Тъй като уредбата на обществените отношения е първична – налагане на

задължение за широк кръг лица, дефиниране на система за контрол със съответните правомощия, предвиждането на санкции при неизпълнение, тази уредба следва да се въведе чрез закон. Едновременно с това се създава законова делегация за създаването на по-подробни или технически по своя характер правила в подзаконов нормативен акт.

Законът за изменение и допълнение на Закона за електронното управление създава задължение за лицата, посочени в чл. 1, ал. 1 и 2 от ЗЕУ, да осигуряват достъпност на съдържанието на своите интернет страници и мобилни приложения. За тази цел е необходимо интернет страници и мобилни приложения да отговарят на хармонизираните стандарти, определени по реда на чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/2102, относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор. Член 6 от Директива (ЕС) № 2016/2102 съдържа презумпцията, че страници и приложения, които отговарят на хармонизирани стандарти, посочени от Комисията чрез съответното позоваване, публикувано в „Официалния вестник“ на Европейския съюз, изпълняват изискванията за достъпност. При липса на такива позовавания от значение са приетите от Европейската комисия актове за изпълнение на Директива (ЕС) № 2016/2102, с които се установяват техническите спецификации, изпълнението на които следва да осигури спазване на изискванията за достъпност. Като референтен критерий е посочено равнището на достъпност, гарантирано от европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). Европейската комисия чрез делегирани актове актуализира позоваването на посочения стандарт с цел въвеждането на по-висока негова версия. Тъй като механизмът за определянето на стандартите в самата Директива (ЕС) № 2016/2102 е комплексен и динамичен, каквито и промени да настъпват чрез приемането на делегирани актове по отношение на стандартите за достъпност, ЗИД на ЗЕУ съдържа препращане към чл. 6 от Директива (ЕС) № 2016/2102.

Директива (ЕС) № 2016/2102 се прилага за организациите от общественния сектор, които са държавните, регионалните или местните органи, публичноправните организации или сдружения от един или повече такива органи или от една или повече публичноправни организации, ако тези сдружения са установени със специалната цел да задоволяват нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер, включително предоставящите образователни, здравни и др. услуги на гражданите.

Задължените лица по смисъла на чл. 1, ал. 1 и 2 от ЗЕУ, които следва да осигурят достъпност на интернет страниците и мобилните си приложения, са административните органи, както и лицата, осъществяващи публични функции, включително организациите, предоставящи обществени

услуги. При определянето на кръга на задължените лица е избран подходът да се използва установената в действащия закон понятийна уредба, без да се въвеждат нови понятия. Посочените в чл. 1, ал. 1 и 2 от ЗЕУ лица обхващат задължените да осигурят достъпност субекти съгласно Директива (ЕС) № 2016/2102, но включват и допълнителни категории, чиято дейност в областта на електронното управление се регламентира от ЗЕУ.

В § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЕУ е определено, че „административен орган“ е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон. Лица, осъществяващи публични функции съгласно действащите разпоредби на § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗЕУ, са нотариусите, частните съдебни изпълнители, държавните и общинските учебни заведения, държавните и общинските лечебни заведения, възложителите по чл. 5, ал. 2-4 от Закона за обществените поръчки, които не са административни органи или организации, предоставящи обществени услуги, и други лица и организации, чрез които държавата упражнява своите функции и на които това е възложено със закон. Организациите, предоставящи обществени услуги, са доставчиците на образователни, здравни, водоснабдителни, канализационни, топлоснабдителни, електроснабдителни, газоснабдителни, телекомуникационни, пощенски, банкови, финансови и удостоверителни услуги или други подобни услуги, предоставени за задоволяване на обществени потребности, включително като търговска дейност, по повод на чието предоставяне могат да се извършват административни услуги.

Така в обхвата на закона освен посочените в чл. 5, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), попадат и публичните възложители (държавни органи, органи на местно самоуправление и публичноправните организации), обединенията от такива лица, както и т.нар. „секторни възложители“.

Предвид това, че Директива (ЕС) № 2016/2102 съдържа изисквания за минимална хармонизация за достъпност на интернет страници и мобилни приложения и насърчава прилагането на изискванията за достъпност по отношение на интернет страници и мобилни приложения, обхванати от съществуващото национално право, включването на допълнителни категории лица е в пълно съответствие с целите, които тя си поставя – да осигури достъпност най-вече по отношение на хората с увреждания до основни интернет сайтове – на администрацията, на публичноправните организации и на други субекти, предоставящи обществени услуги, тъй като тяхното съдържание е важно за ежедневието на посочената група граждани и чрез

това съдържание те получават необходимия достъп до основни данни и административни и обществени услуги.

В съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 от задълженията са изключени интернет страници и мобилни приложения, посочени в чл. 1 от Директивата, като например тези на обществените радио- или телевизионни оператори и доставчици на медийни услуги и лицата, предоставящи обществена услуга за телевизионно и радиоразпръскване; на публичноправни организации – юридически лица с нестопанска цел, ако не предоставят услуги, които са предназначени да задоволяват потребностите на хора с увреждания или са предназначени за тях, или предоставяните от тях услуги не са от съществено значение за обществеността; на училища, детски градини или ясли - за съдържанието, което не е свързано с предоставяни електронни административни услуги. Мотивите за това изключване, посочени в съображенията на Директива (ЕС) № 2016/2102, са различни – нуждата в секторното законодателство за медийните услуги въпросът да се реши по еднакъв начин за обществените и частните оператори с оглед на конкуренцията, преценката, че дадена услуга *a priori* не задоволява конкретно потребности на хора с увреждания и поради това, че не е възложена от държавите органи, не следва да се включва в обхвата на задължението, липсата на автоматизирани лесни за прилагане начини за превръщане на някои видове публикувано съдържание в достъпно и др.

В съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 се предлага също ЗЕУ да не се прилага по отношение на определено съдържание на интернет страници и мобилни приложения като: излъчваното в реално време медийно съдържание с определено времетраене; онлайн карти и картографски услуги, ако основната информация е предоставена по достъпен цифров начин за картите, предназначени за навигационно използване; съдържание, собственост на трето лице, което не е финансирано или разработено от съответния орган или организация, нито се намира под контрола ѝ; репродукция на обекти от сбирки на културното наследство, когато достъпността не може да се осигури от съображения за опазването на съответния обект или автентичността на репродукцията или поради липсата на автоматизирани икономически ефикасни решения за лесното извличане на текст от ръкописи или други обекти от сбирки на културното наследство и неговото преобразуване в достъпно съдържание.

В съответствие с изискванията на Директива (ЕС) № 2016/2102 е предвиден механизъм за освобождаване от изпълнението на задълженията за достъпност на интернет страниците и мобилните приложения. Тъй като нормите имат повече или по-малко характер на детайлна уредба, в

законопроекта се предвижда да бъдат предмет на наредбата по чл. 12, ал. 4 от ЗЕУ (Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги).

Член 58в, ал. 4 от законопроекта въвежда едно от основните изисквания на Директива (ЕС) № 2016/2102, а именно - задължените лица да публикуват на видно място в официалната си интернет страница и мобилните си приложения декларация за достъпност, както и да я актуализират редовно (най-малко веднъж годишно). Всички други интернет страници на същото лице следва да съдържат хипервръзка към публикуваната декларация.

Образецът на тази декларация се съдържа в приетото в изпълнение на Директива (ЕС) № 2016/2102 Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1523 на Комисията от 11 октомври 2018 г. за създаване на образец на декларация за достъпност в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ, L 256, 2018 г.). Законопроектът съдържа препратка към посоченото решение по отношение на съдържанието на декларацията за достъпност.

В съответствие с изискванията на Директива (ЕС) № 2016/2102, свързано с обучението на персонала по въпросите на информационната достъпност, задължените лица трябва да насърчават и да улесняват обучението на служителите си, за да гарантират актуални познания за изискванията за достъпност при създаване, управление и актуализиране на достъпното съдържание на интернет страниците и мобилните си приложения, както и да поставят изисквания към квалификацията на изпълнителя относно осигуряване на достъпността при провеждането на обществени поръчки, чийто обхват включва изграждане и надграждане на интернет страници и мобилни приложения.

С цел създаване на ефективен механизъм за прилагане на Директивата е регламентиран редът за разглеждане на спорове и оплаквания за нарушаване на изискванията за достъпност на съдържанието на интернет страница или мобилно приложение на съответния орган или организация. По отношение на разглеждането на сигнали и оплаквания Директивата предвижда самото задължено лице да описва процедурата за тяхното разглеждане и да я публикува като част от декларацията за достъпност (чл. 7, параграф 1, букви „б“ и „в“ от Директивата). Поради това законопроектът предвижда като първи етап на уведомяване за нередност сигналът да се изпраща на съответното задължено лице, тъй като то се счита за заинтересовано да поправи недостатъка, а също и с оглед на бързина и

процесуална икономия за страните, сравнено с вариант, при който сигналът се изпраща до друго лице. Като втори етап е предвидено правомощие на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ да разгледа жалбата срещу посочения недостатък, ако задълженото лице не отговори на сигнала в срока, посочен в декларацията за достъпност, ако не признае основателността на сигнала или ако не предприеме мерките за отстраняване на нарушението на достъпността, посочени в отговора на сигнала.

При разглеждането на жалбата председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ с решение може да дава задължителни указания, ако установи нарушение на изискванията за достъпност на съдържанието по чл. 58в или на наредбата по чл. 12, ал. 4, като посочва срок за изпълнението им от лицето по чл. 1, ал. 1 и 2, или да отхвърли жалбата, ако не установи нарушение. Решението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Законопроектът предвижда министърът на труда и социалната политика по искане на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ да представя обвързващо становище по въпроси, които нямат технически характер и са свързани със специфичните нужди на хората с увреждания, когато такива въпроси възникнат при наблюденията, проверките и прегледите или при разглеждането на жалбите. Това правило е съобразено със специфичната компетентност на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ по технически и технологични въпроси, като в случай че е необходимо да се съобразят други аспекти и специфични нужди на хората с увреждания, проблемът следва да бъде разгледан от компетентната в тази област администрация.

Посочената уредба представлява ефективен механизъм с оглед на процедурите в българското право и административен процес за разглеждане на всяко уведомление за нередност във връзка с предоставянето на достъп до интернет страниците и мобилните приложения и предприемането на мерки за отстраняването ѝ.

Освен правомощията за разглеждане на жалби председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ извършва наблюдение и проверки за съответствието на интернет страниците и мобилните приложения на лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 с изискванията за достъпност и преглед на оценките по чл. 58в, ал. 3. За наблюдението се използва методиката по Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 година за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС)

№ 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественения сектор (ОВ, L 256, 2018 г.).

Допълнителна мярка, която да осигури ефективност на контрола по спазването на изискванията за достъпност, е изискването задължените лица да предоставят на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ информацията, която е необходима за осъществяване на контрола.

Предвидено е налагането на санкции при неизпълнение на задълженията за осигуряване на достъпност. При определянето на размера на санкциите са взети предвид съображения да се осигури тяхната ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект. Размерите се вписват в общата рамка на административните наказания, установена в Закона за електронното управление, тъй като характерът и обществената опасност от противоправните действия по отношение на осигуряването на достъп не бележи съществени различия с тези на останалите нарушения на ЗЕУ. Санкциите са представени в граници, за да може да се определи конкретното пропорционално и ефективно наказание в зависимост от тежестта и обстоятелствата, съпътстващи конкретното нарушение. За повторно извършени нарушения са предвидени по-високи санкции, за да се постигне действителен възпиращ ефект задълженото лице да извършва занапред съответното нарушение.

За да се осигури изпълнение на задължението за докладване към Европейската комисия, в чл. 60б от законопроекта е предвидено председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ да предоставя информацията от наблюдението и контрола на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Информацията се предоставя съгласно установения стандарт в Приложение II от Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 година за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществения сектор. За орган, отговорен за самото докладване пред Европейската комисия, е определен министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Докладът се публикува на интернет страниците на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на Държавна агенция „Електронно управление“.

В съответствие с Директивата в допълнителните разпоредби на закона са дадени определения на употребените в изменителния закон понятия, за да се постигне еднакво прилагане на Директивата в целия Европейски съюз, включително в България.

С преходните и заключителните разпоредби на закона е изключено съдържанието, което самата Директива признава като заварено или такова с преходен характер. Също така са посочени сроковете, в които задължените лица следва да изпълнят своите задължения за осигуряване на достъпност в съответствие с предвидената в Директивата времева рамка.

Предложените изменения и допълнения ще осъществят целите на Директива (ЕС) № 2016/2102 и ще осигурят достъпност за хората с увреждания до интернет страниците и мобилните приложения на широк кръг административни органи и лица, осъществяващи публични функции, което ще улесни ежедневието им и ще им даде възможност за достъп до информация и услуги по подходящ за тях начин.

Последната група изменения и допълнения въвежда легални дефиниции в допълнителните разпоредби на основни термини по смисъла на закона.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието*

(Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)

Институция: Държавна агенция „Електронно управление“	Нормативен акт: Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление
За включване в законодателната/ оперативната програма на Министерския съвет за периода: март 2019 г.	Дата: 11.01.2019 г.
Контакт за въпроси: Гертана Колешанска, директор на дирекция „Политики за е-управление“	Телефон: 02 9492269

1. Дефиниране на проблема:

-Неприлагане от страна на органите на съдебната власт на принципите на електронното управление;

-Липсва законова регламентация за използването на хоризонталните системи на е-управление – системата за сигурно електронно връчване и системата за електронна автентикация;

-Доставчиците на електронни услуги не обявят по разбираем и достъпен начин предоставяните административни услуги и основния работен процес по заявяване, подаване и получаване на електронни документи и изявления;

-Няма законово задължение за вътрешен обмен на електронни документи между всички административните органи, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги, в съответствие с новоприетите изменения в АПК (изм. и доп. ДВ бр. 77 от 18 септември 2018 г.);

В съществуващата законова уредба липсва регламентация, свързана с вписването на електронните административни услуги, както и с подаването и изпращането на електронни документи по реда на АПК;

-Неяснота и липса на синхронизация относно допустимите средства и начини за електронна идентификация на гражданите и организациите при заявяване на електронни административни услуги, предоставяни от административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги. Текстовете не са синхронизирани със Закона за електронна идентификация;

-Необходимост от изменения и допълнения в правомощията на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ, Агенцията). С оглед ефективната реализация на политиката за електронно управление е идентифицирана необходимост от включване на допълнителни правомощия и прецизиране на съществуващите. Идентифицирани са трудности, свързани с осъществяването на правомощията на председателя на ДАЕУ по контрол на разходите, проектите и техническите спецификации за е-управление, както и контрола по прилагането на целия Закон;

- Неяснота и недостатъчни правни предпоставки за създаването и стартирането на дейността на Държавно предприятие „Единен системен оператор“, включително осигуряване на устойчивост на предприятието. Слабост в нормативната уредба, регламентираща неговата дейност, управление, имущество и финансиране;

-Липсват унифицирани правила и изисквания за всички задължени съгласно Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор лица, чрез

които да се определят стандартите и мерките за гарантиране на достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения;

-Липсва система за отчетност и контрол върху изпълнението на задължението за достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения, съответно – санкции при неизпълнение;

-Липсват правила при спорове и жалби за неспазване на изискванията за достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения;

-Липсва ред за прилагане на правилата за достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения при по-облекчени условия от малки структури от общественния сектор, с обем и обхват на дейност, несъразмерен с ресурсите за създаването и поддържането на интернет страници и приложения (прекомерна тежест по смисъла на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета);

-Установен е различен подход при определяне на глобите и имуществените санкции в съществуващите административнонаказателни разпоредби на Закона.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

Електронното управление в Република България навлиза в решаващ етап от развитието си. За осигуряването на устойчивата му реализация на всички равнища, предвид развитието на обществените отношения в областта, е необходимо да бъдат извършени промени в Закона за електронното управление (ЗЕУ, Закона) чрез които нормативно да се регламентират както включването на нови субекти в обхвата на Закона, така и засилването и прецизирането на правомощията на председателя на Държавна агенция „Електронно управление (ДАЕУ, Агенцията). Същевременно, разпоредбите на ЗЕУ следва да се синхронизират с промените в АПК. Необходимостта да се осигури ефективно стартиране на дейността на Държавно предприятие „Единен системен оператор“ (ДП ЕСО) налага да бъдат прецизирани текстовете, регламентиращи дейността и управлението на предприятието. Практиката по прилагане на ЗЕУ до момента показва, че е необходимо да бъде осигурена ефективна превенция за предотвратяване и преустановяване на нарушенията по този закон и нормативните актове по прилагането му, както и за отстраняване на негативните последици от тях. Идентифицирани са нови състави на административни нарушения, както и са определени пропорционални глоби и имуществени санкции.

Съгласно действащо решение на Министерския съвет № 163 от 21 март 2014 година електронното правосъдие е включено като един от секторите на е-управление. Съответно е разработена и се прилага Стратегия за въвеждане на електронно управление и електронно правосъдие в сектор „Правосъдие“ 2014-2020 г. с Пътна карта за нейното изпълнение. Тази стратегия, както и Пътната карта към нея, следва да се подчиняват на общите принципи при разработване на стратегии за е-управление, като техните изменения подлежат на одобрение от председателя на ДАЕУ по реда на ЗЕУ.

Органите на съдебната власт осъществяват взаимодействие с органите на законодателната и изпълнителната власт, включително по електронен път, за всеобхватна и пълна защита правата на гражданите и юридическите лица и реализиране на наказателната политика на държавата. Измененията в Закона за съдебната власт (ЗСВ) от 2016 и 2018 г. въвеждат редица текстове, свързани с електронното правосъдие, по-конкретно с обмена на електронни документи, удостоверителните изявления процесуални действия в електронна форма. Съгласно чл. 360а. от ЗСВ (Нов - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) органите на съдебната власт извършват удостоверителни изявления, издават актове и извършват всички други предвидени в закона процесуални действия в електронна форма. В тази връзка автоматизираните информационни системи на органите на съдебната власт следва да бъдат разглеждани като част от електронното управление на Република България и да се подчиняват на основните принципи на е-управление при осигуряване на тяхната системна интеграция и оперативна съвместимост. Основания за това съществуват в текстовете както на ЗСВ, така и на стратегическите и подзаконови актове за е-правосъдие.

Отново в ЗСВ е уреден и обменът на електронни документи автоматизирано и по електронен път в условия на оперативна съвместимост и информационна сигурност. Чл. 360м. посочва, че обменът на електронни документи с лицата, осъществяващи публични функции, с организациите, предоставящи обществени услуги, и с административните органи се осъществява съгласно Закона за електронното управление. Регламентирано е и задължението за лицата, осъществяващи публични функции, организациите, предоставящи обществени услуги и административните органи да предоставят вътрешни електронни административни услуги на органите на съдебната власт.

Основните системи на сектор „Правосъдие“, включително Единната информационна система на съдилищата и Единната информационна система за противодействие на престъпността (ЕИСПП), следва да бъдат свързани със системите на изпълнителната власт, за да могат да изпълняват своите функции по закон. В своята дейност органите на съдебната власт на ежедневна база обменят данни и осъществяват двустранна комуникация както с органите на изпълнителната власт, така и с гражданите и бизнеса. Така например, съгласно чл. 385 от ЗСВ „Информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството – чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до Националната база данни „Население“, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни.“ Съществуват и други примери за сходни разпоредби относно електронен достъп до данните, създавани и съхранявани от органите на изпълнителната власт. Налице е и обратното взаимодействие, илюстрирано чрез служебната проверка от органите на изпълнителната власт на информация за съдимост на лица, поддържана в информационна система „Централна база данни „Съдимост“, във връзка с предоставяне на административни услуги.

Стратегията за въвеждане на електронно управление и електронно правосъдие в сектор „Правосъдие“ 2014-2020 г. представлява естествено продължение на Стратегията за развитие на електронно управление в Република България 2014-2020 г. в областта на правосъдието. В нея ясно е посочено, че следва да се прилагат основните принципи, заложи в ЗЕУ.

Органите на съдебната власт са длъжни да извършват сигурен обмен на електронни документи по реда на Закона за електронното управление с лицата, осъществяващи публични функции, с организациите, предоставящи обществени услуги, и с административните органи, вписани в Административния регистър, поддържан от Администрацията на Министерския съвет. Обменът на електронни документи се извършва чрез Средата за електронен обмен на съобщения, поддържана от ДАЕУ, по техническия протокол по чл. 18, ал. 1 от Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги.

Видно от горното, с оглед ефективност, липса на дублиране и икономия на средства и предвид силната степен на свързаност и прилагането на общи принципи между системите на изпълнителната и съдебна власт, органите на съдебната власт попадат в приложното поле на ЗЕУ.

Основните хоризонтални системи на е-управление са внедрени, поддържани и развивани от ДАЕУ и са интегрирани чрез Единен модел за заявяване, заплащане и предоставяне на електронни административни услуги. От 1 ноември 2018 г. влезе в сила задължението за изцяло електронен обмен на документи между административните органи. Преустановяването на хартиения обмен между администрациите е първата всеобхватна мярка на национално равнище за премахване на хартиената администрация.

За да може да бъде реализирано ефективно електронно управление при интеграция и съвместимост на всички системи на субектите на ЗЕУ, както хоризонталните системи за е-връчване и е-автентикация, така и обменът на документи изцяло по електронен път, следва да намерят своето място в Закона.

Електронната идентификация на физическите и юридическите лица е в основата на всяко електронно управление. В настоящата редакция на ЗЕУ липсва ясна уредба относно

нормативно допустимите средства за електронна идентификация чрез изричен запис, че гражданите и организациите се идентифицират по реда на Закона за електронната идентификация и/или чрез средства за електронна идентификация, издавани и поддържани от административни органи и определени с решение на Министерския съвет. С оглед задълженията на България като държава-членка на ЕС и преминаване към трансгранична електронна идентификация, следва изрично да бъде записано, че гражданите и организациите могат да се идентифицират по реда на схема за електронна идентификация на държава - членка на Европейския съюз, за която е извършено уведомяване съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 г. Същевременно в Закона не е уредено и вписването и оповестяването на средствата за електронна идентификация, както и режимът по признаването им. За синхронизиране с разпоредбите на Закона за електронна идентификация, както и предвид работата по въвеждането на Национална схема за електронна идентификация, е важно да бъде създадена необходимата правна сигурност чрез включването на тези разпоредби в Закона.

Изграждането и развитието на електронното управление изисква съгласуваност, оперативна съвместимост и системна интеграция на споделените информационни ресурси при устойчив модел за дългосрочно управление и финансиране за поддръжка. С цел обезпечаването им се детайлизират съответните правомощия от компетентността на председателя на агенцията. Детайлизираните правомощия са свързани основно с: въвеждането на архитектура на електронното управление и нейното прилагане; засилване на контрола на разходите за е-управление и ИКТ предвид отделянето на тези разходи в специално приложение; засилване на правомощията за развитие и опериране със споделените ресурси на електронното управление; осъществяване на ефективен контрол по прилагането на политиката за електронно управление. Предвид общата роля на председателя на ДАЕУ при определянето и развитието на цялостната политика за е-управление в Република България, се въвежда правомощието му по осъществяване на политиката за управление на лицензите в областта на електронното управление.

Държавно предприятие „Единен системен оператор“ ще осъществява важни функции по реализацията на електронното управление, свързани с осигуряване на оперативната съвместимост, подпомага процеси и извършва дейности по интеграция на информационни системи за електронно управление и електронни административни услуги, както и опериране със споделените ресурси на електронното управление. За да може то ефективно да стартира своята дейност и да бъде жизнеспособно, в нормативната уредба следва да бъдат детайлизирани неговите функции, с цел избягване на колизия със законодателството в областта на държавните помощи и обществените поръчки. Идентифицирана е необходимост и от прецизиране на разпоредбите относно имуществото на предприятието, начинът на управление и организацията на дейността му.

В административнонаказателните разпоредби на Закона се установи разнороден подход при определянето на праговете на налаганите глоби и имуществени санкции. Размерът на налаганата глоба при някои нарушения спрямо тежестта на нарушението е твърде нисък, докато за други – твърде висок. Поради това е необходимо размерът на санкциите да бъде променен като нарушенията са класифицирани въз основа на тежестта на нарушението и субекта, който го извършва. Следва да бъдат определени нови състави на административни нарушения за новосъздадените разпоредби на Закона, при прилагане на същия принцип – въз основа на тежестта на нарушението в зависимост от това дали нарушаващият съответната разпоредба е физическо длъжностно лице или юридическо лице или търговец.

Цифровата достъпност е сред основните принципи в Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (КПХУ). В чл. 9 от КПХУ, тя е условие за интеграция и социално включване. В момента в България не се прилагат в достатъчна степен норми и стандарти за постигане на универсален дизайн, гарантиращ достъпността на публичните сайтове. При оценка на достъпността липсват механизми за включване на ползватели с увреждания.

От Република България се изисква да въведе в националното си законодателство Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор, чийто срок за въвеждане в националното законодателство е 23 септември 2018 г. Към настоящия момент, мерките, предвидени в директивата, не са въведени в българската правна уредба, което лишава засегнатите лица от правата и облекченията (достъпна интернет среда),

следващи от директивата. В законодателството ни липсва ясно задължение за всички организации, посочени в директивата, да осигурят достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения, както и условията, при които то може да бъде облекчено. Липсва механизъм за контрол и наблюдение над изпълнението на задълженията, произтичащи от този акт на европейското право, както и система от санкции, които да имат превантивен ефект срещу евентуално неизпълнение.

Правилата, свързани с достъпността на уебсайтовете обхваща и всички, определени като създатели на уебсайтове: професионалисти и дружества, специализирани в проектирането на техническата архитектура и съдържанието на уебстраници, разработчици на софтуерни инструменти за създаване и изпълнение на уебстраници, и дружества, които предоставят съответни консултантски услуги и обучение за създаване на уебсайтове.

Към настоящия момент все още са налице затруднения пред осигуряването на достъпна информация и електронни услуги. Част от тези пречки са от чисто техническо и технологично естество. Друг проблем е липсата на унифицирани правила и изисквания за всички задължени съгласно директивата лица, регламентирани в съответен нормативен акт, чрез които да се определят стандартите и мерките за гарантиране на достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения.

Същевременно липсват ясни правила по отношение на задължението за достъпност, система за отчетност и контрол върху изпълнението им, съответно – санкции при неизпълнение, правила при евентуални спорове и жалби за неспазване на изискванията за достъпност, ред при които съвсем малки структури от общественния сектор, с обем и обхват на дейност, несъразмерен с ресурсите за създаването и поддържането на интернет страници и приложения, биха могли да покажат тази несъразмерност (прекомерна тежест по смисъла на директивата) и да прилагат правилата при по-облекчени условия.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

В съществуващата нормативна уредба в ЗЕУ липсват ясни, конкретни и систематизирани текстове по отношение на:

-органите на съдебната власт и тяхното място в националната политика за е-управление;

-използването на хоризонталните системи на е-управление – системата за сигурно електронно връчване и системата за електронна автентикация.

-задължението за доставчиците да обявят по разбираем и достъпен начин предоставяните административни услуги и основния работен процес по заявяване, подаване и получаване на електронни документи и изявления.

-обменът на електронни документи между всички административни органи, лицата, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги, в съответствие с новоприетите изменения в АПК.

-вписването на електронните административни услуги и подаването и изпращането на електронни документи по реда на АПК.

-допустимите средства и начини за електронна идентификация на гражданите и организациите при заявяване на електронни административни услуги, предоставяни от административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги.

Разработени и функциониращи са основните хоризонтални системи на електронното управление, осигуряващи интегрираност и ефективност на административните процеси и на предоставяните по електронен път административни услуги, сред които системите за е-автентикация и е-връчване. Тези системи са част от Единния модел за заявяване, заплащане и предоставяне на електронни административни услуги, който следва да бъде прилаган от всички административни органи, от лицата, осъществяващи публични функции и от организациите, предоставящи обществени услуги, при разработване и/или надграждане на информационните им системи. Задължението за тяхното повсеместно внедряване и използване от субектите на ЗЕУ трябва да намери своето място в Закона.

Приетите изменения в АПК налагат синхронизиране на разпоредбите на ЗЕУ.

Правомощията на председателя на ДАЕУ следва да бъдат прецизирани и разширени. Необходимо е прецизиране на разпоредбите по осъществяване на контрол, свързан с разходите, проектите и техническите спецификации, както и включването на политиката по управление на лицензите в областта на електронното управление в обхвата на правомощията на председателя на Агенцията. Реалното постигане на целите на политиката за е-управление е невъзможно без систематичен контрол при ясно разграничени правомощия и функции и въвеждането на конкретни и систематични разпоредби, гарантиращи правна сигурност за всички субекти на Закона.

С изменението на ЗЕУ от 2016 година (ДВ, бр. 50 от 2016 г., в сила от 01.07.2016 г.) се въведе регламентация на създаването на Държавно предприятие „Единен системен оператор“, като лице, осъществяващо публични функции. В хода на работата по неговото формиране беше направен анализ на приложимата нормативна уредба в областта на държавните помощи и обществените поръчки, който показва необходимост от прецизиране на дейността на предприятието, както и на неговото управление и приходи, за да може то да бъде жизнеспособно и да бъде избегната колизия със съществуващите правила. Допълнително, предложените актуализирани правомощия на председателя на Агенцията следва също да бъдат отразени в разпоредбите относно дейностите на ДП ЕСО, предвид основната му функция по подпомагане на председателя на ДАЕУ.

Установена е необходимост от прецизирането на принудителните административни мерки за предотвратяване и преустановяване на нарушенията по този закон и нормативните актове по прилагането му, както и за отстраняване на вредните последици от тях. Регламентирани са нови състави на административни нарушения, както и глоби и имуществени санкции при повторност.

В действащата нормативна уредба проблемът с достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения е засегнат частично в няколко законови и подзаконови актове, признаващи правото на достъпна информационна среда. Липсват обаче изрични и систематизирани текстове, които да уреждат изискванията и условията, при които да се гарантира достъпът на хората с увреждания до информация в уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор.

В ЗЕУ са регламентирани изискванията към дейността на доставчиците на електронни услуги, включително разгласяването на услугите по разбираем и достъпен начин. Това включва подробна информация относно всяка предлагана услуга свободно и безплатно, включително чрез официалната интернет страница на доставчика (чл. 10 ЗЕУ). Тази уредба следва да се допълни с новостите в европейското право по отношение на достъпността на интернет страниците и приложенията, чрез които се ползват тези услуги. Ето защо е подходящо изискванията на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ, L 327/10 от 2.12.2016 г.) да се включат в Закона за електронното управление чрез изменение и допълнение на този закон.

Тъй като уредбата на обществените отношения е първична – налагане на ясно задължение за широк кръг лица, дефиниране на система за контрол, със съответните правомощия, както и създаване на законова делегация за регламентирането на технически детайли и по-подробни правила, то тази уредба следва да се въведе чрез закон.

Идентифицираните по-горе проблеми не могат да намерят решение чрез прилагането на съществуващото законодателство, което налага да бъдат извършени съответните изменения и допълнения в Закона за електронното управление.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

НЕ

2. Цели:

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

Законопроектът цели да осигури ефективност и сигурност при предоставянето на електронни административни услуги на гражданите и организациите, предвид приетите изменения и допълнения в АПК, който е първият от трите процесуални закони, въвеждащ нормативни изисквания за електронно заявяване на административни услуги, връчване на документи по електронен път на граждани и организации и вътрешен обмен на електронни документи между административните органи. Цел на предлаганите промени в Закона за електронното управление е и да се обезпечи разработване, надграждане и внедряване на необходимите информационни ресурси на електронното управление при спазване на изискванията за мрежова и информационна сигурност и оперативна съвместимост, както и при устойчив модел за дългосрочно управление и финансов ресурс за поддръжка на тези информационни ресурси.

Първата група изменения обхваща включването на органите на съдебната власт като субекти на Закона с оглед тяхната роля в развитието на електронното управление, осигуряване на интеграция и оперативна съвместимост на информационните системи на законодателната и изпълнителната власт и синхронизиране със съответните разпоредби в АПК.

Чрез втората група от изменения и допълнения се постига гаранция, че гражданите и организациите, потребители на електронни административни услуги, ще разполагат със сигурен, надежден и проследим канал за подаване на електронни документи и заявяване на електронни административни услуги. С приетите изменения в АПК (нов чл. 18а. Съобщения) след съгласуване с Държавна агенция „Електронно управление“ се регламентира възможността гражданите и организациите да подават заявления и искания за инициране на административното производство и предоставяне на административни услуги чрез Информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги, поддържана от председателя на Държавна агенция „Електронно управление“. В тази връзка уредбата в Закона за електронното управление се синхронизира с приетите изменения в АПК.

Включването на информационната система за сигурно електронно връчване като нормативно регламентиран начин за изпращане на електронни документи и заявяване на електронни административни услуги ще създаде предпоставка всички административни услуги да бъдат заявявани по електронен път. Тази мярка ще допринесе значително за развитието на електронното управление в Република България. Дори и в случаите, в които един административен орган не разполага с информационна система, чрез която да предоставя електронни административни услуги, ще е налице възможност гражданите и организациите да използват изградената и функционираща информационната система за сигурно електронно връчване, поддържана от председателя на Държавна агенция „Електронно управление“.

С цел публична достъпност и разгласяване на способите за заявяване на електронни административни услуги е въведено задължение за доставчиците да обявят по разбираем и достъпен начин предоставяните административни услуги и основния работен процес по заявяване, подаване и получаване на електронни документи и изявления. В случай че доставчикът на електронна административна услуга е административен орган, е въведено задължение да впише изложената по-горе информация в административния регистър,

поддържан на основание чл. 61 от Закона за администрацията и представляващ модул от интегрираната информационна система на държавната администрация. За лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги е регламентирано да осигурят обявяване на изложената по-горе информация относно електронната административна услуга по друг публично достъпен начин.

Регламентирано е задължението за вътрешен обмен на електронни документи между всички административните органи, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги, което е в съответствие с новоприетите изменения в АПК.

С оглед гаранция за автентичност на обменните електронни документи и изявления са регламентираны средствата за електронна идентификация и режима за признаването им, както и изграждането и поддържането на информационна система за електронна автентикация. Разпоредбите са съобразени със Закона за електронна идентификация и Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО.

Третата група изменения и допълнения се отнася до правомощията на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, целящи гарантиране на изпълнението на стратегията за електронно управление, прилагане на архитектурата на е-управление и ефективен контрол.

Четвъртата група изменения и допълнения се отнася до подробно регламентиране на публично възложениите дейности на Държавно предприятие „Единен системен оператор“ и неговите органи. Предметът му на дейност е уреден в областта на споделените информационни ресурси, осигуряване на оперативна съвместимост и оказване на методическа и експертна помощ при изготвянето на техническите спецификации на проектите, включени в пътните карти за изпълнение на стратегията за развитие на електронното управление. Дейностите ще се извършват при разходоориентиран модел, по себестойност. Прецизирани са правомощията на органите на управление на предприятието.

Петата група изменения и допълнения се отнася до административнонаказателните разпоредби.

Шестата група изменения обхваща въвеждане на изискванията на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. в националното законодателство и осигуряване на по-голяма достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор въз основа на общите изисквания за достъпност.

Последната група изменения и допълнения въвежда легални дефиниции в Допълнителните разпоредби на основни термини по смисъла на Закона.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

-Административни органи – по данни от Доклада за състоянието на администрацията за 2017 г.¹ към края на 2017 г. органите на изпълнителната власт са 580 (включително централни и териториални)

¹ https://iisda.government.bg/annual_report/304

-Органи на съдебната власт – Висш съдебен съвет, Инспекторат към Висшия съдебен съвет, Върховен административен съд, Върховен касационен съд, Прокуратура на РБ, съдилища по съдебни райони²;

-Организации, предоставящи обществени услуги;

-Лица, осъществяващи публични функции

-Бизнес;

-Граждани;

-Всички организации от общественния сектор по смисъла на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор;

-Създателите и собствениците на уебсайтове.

Посочените целеви групи в зависимост от ролята и функциите, които изпълняват, се явяват доставчици и потребители на електронни административни услуги. Поради това конкретният брой на всяка група не може да бъде посочен. Броят на отделните целеви групи се променя в зависимост от динамиката на обществените отношения.

4. Варианти на действие:

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта "без действие".

4.1. Вариант 1 – Базов (нулев) сценарий ("не се прави нищо"):

При този вариант ще се наблюдава:

-Липса на синхронизация на ЗЕУ с разпоредбите на АПК и ЗСВ и дублиране на нормативна уредба спрямо новоприетия ЗКС;

-Липса на органите на съдебната власт като субекти на електронното управление, което ще доведе до липса на синхронизация при въвеждането на електронното правосъдие и липса на интеграция и оперативна съвместимост между системите на законодателната и изпълнителната власт. Това ще попречи на въвеждането на електронното управление в неговата цялост;

-Непълнота при предоставянето на информация и електронни услуги;

-Липса на устойчивост при въвеждането на модела на е-управление, предвид липсата на нормативно регламентиране на внедряването и прилагането на разработените хоризонтални системи на електронното управление;

-Липса на регламентация на задължението за вътрешен обмен на електронни документи между всички административните органи, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги, в съответствие с новоприетите изменения в АПК;

-Липса на регламентация, свързана с вписването на електронните административни услуги, както и с подаването и изпращането на електронни документи по реда на АПК;

-Наличие на правна неяснота относно допустимите средства и начини за електронна идентификация на гражданите и организациите при заявяване на електронни административни услуги, предоставяни от административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги;

-Недостатъчно определени ключови правомощия на председателя на ДАЕУ и правни механизми за осъществяване на ефективен контрол по изпълнението на политиката за е-управление;

-Недостатъчни правни предпоставки за създаването и стартирането на дейността на Държавно предприятие „Единен системен оператор“;

² <http://www.vss.justice.bg/page/view/1999>

- Недостатъчен напредък по отношение на достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор;
- Невъзможност за въвеждане изискванията на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор.

4.2. Вариант 2 – Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление:

При този вариант:

- Ще бъде разширен кръгът от субекти, попадащи в обхвата на Закона, чрез добавяне на органите на съдебната власт и ще се определи тяхната роля при реализацията на е-управление;
- Ще бъде нормативно регламентирано използването на хоризонталните системи на е-управление – системата за сигурно електронно връчване и системата за електронна автентикация и ще се осигури устойчивото им внедряване;
- Ще се гарантира, че гражданите и организациите, включително лицата с увреждания, получават адекватна информация и достъп до електронни услуги, по удобен за тях начин и съобразно техните нужди;
- Ще се осигури разбираема и достъпна информация за потребителите на електронните административни услуги за начина на предоставянето им и основния работен процес по заявяване, подаване и получаване на електронни документи и изявления;
- Ще се намали административната тежест при ползването на електронни услуги, вкл. за юридически лица на хора с увреждания;
- Ще се регламентира нормативно влязлото в сила задължение за обмен на електронни документи между всички административните органи, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги;
- Ще бъде създадена необходимата правна сигурност относно допустимите средства и начини за електронна идентификация на гражданите и организациите при заявяване на електронни административни услуги, предоставяни от административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги;
- Ще се засилят правомощията на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ с цел по-ефективно провеждане на държавната политика за е-управление;
- Ще се засили ефективността на осъществявания контрол по прилагането на целия Закон, както и на правилата за достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения;
- Ще се осигурят необходимите условия по създаването и стартирането на дейността на Държавно предприятие „Единен системен оператор“, включително осигуряване на неговата устойчивост;
- Ще се уеднакви подходът при определяне на глобите и имуществените санкции в съществуващите административнонаказателни разпоредби на Закона;
- Ще се създадат специфични правила за достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения съгласно изискванията на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета;

-Ще се създаде задължение за достъпност на интернет сайтовете и мобилните приложения, чрез първична уредба на обществените отношения по наблюдението и контрола над спазването на тези изисквания;

В проекта на Закона не се предвижда въвеждане на нови такси или промяна на съществуващи.

Във връзка с гореизложеното предлагаме да бъде избран Вариант II.

Предлаганите изменения осигуряват възможността на всички заинтересовани страни да комуникират дигитално, ако изберат това, както с административните органи, така и с органите на съдебната власт. Съгласно измененията в АПК (ДВ бр. 77 от 18 септември 2018 г.):

„Исканията, сигналите и предложенията, жалбите, протестите, молбите, исковете и приложенията към тях могат да се подават до административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги по електронен път по реда на Закона за електронното управление съответно по Закона за съдебната власт ...“;

„Административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, осигуряват техническата възможност исканията, сигналите и предложенията, жалбите, протестите, молбите, исковете и приложенията към тях да се подават по електронен път по реда на Закона за електронното управление в производствата пред административен орган или съответно по електронен път по реда на Закона за съдебната власт в производствата пред съд“;

„Заявителят или жалбоподателят, както и всички заинтересовани граждани, които са привлечени или встъпили като страни, за призоваване и получаване на документи и съобщения, свързани със започнало производство, могат да предоставят на административния орган или на съда, ако разполагат с такива:

1. информация за наличие на персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление, или

2. електронен адрес, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за изтегляне на съставения документ от информационна система за връчване, или

3. мобилен или стационарен телефонен номер, който позволява получаване на съобщение, съдържащо информация за изтегляне на съставения документ от информационна система за връчване или в случай че изтеглянето не е технически възможно, да позволява изпращане от получателя на обратно кратко текстово съобщение, потвърждаващо получаването на съобщението, или

4. факс“;

- „Административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, са длъжни да предоставят вътрешни електронни административни услуги съгласно Закона за електронното управление.“

Предлаганите изменения в Закона за електронното управление доразвиват тези разпоредби, като осигуряват законова регламентация за използването на хоризонталните системи на е-управление – системата за сигурно електронно връчване и системата за електронна автентикация. Измененията не противоречат на процесуалните закони и не накърняват правата и свободите на българските граждани. Те ги затвърждават, като ще доведат до съществени ползи за всички заинтересовани страни, включително хората с увреждания, в посока улеснено и по-достъпно административно обслужване по електронен път, прозрачност и контрол чрез ефективно прилагане на инструментите на електронното управление.

Чрез бюджетната процедура и отделянето на разходите за е-управление и ИКТ в специално приложение, както и чрез предвидения засилен контрол от страна на ДАЕУ, е осигурен необходимият механизъм за реализиране на заложените промени. Засилени са правомощията на председателя на ДАЕУ по упражняване на контрол върху прилагането на Закона и са регламентирани правните механизми по осъществяването му и съответни санкции при неизпълнение.

В административнонаказателните разпоредби на Закона е установен еднакъв подход при определянето на праговете на налаганите глоби и имуществени санкции. Променен е размерът на санкциите, като нарушенията са класифицирани въз основа на тежестта на нарушението и субекта, който го извършва. Определени са нови състави на административни нарушения за новосъздадените разпоредби на Закона, при прилагане на същия принцип – въз основа на тежестта на нарушението в зависимост от това дали нарушаващият съответната разпоредба е физическо длъжностно лице или юридическо лице или търговец. Въведен е механизъм за контрол и наблюдение над изпълнението на задълженията, произтичащи от Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 година относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор, както и система от санкции, които да имат превантивен ефект срещу евентуално неизпълнение.

Във връзка с описаните изменения в ЗЕУ ще се наложат изменения в следните закони:

- Закон за въоръжените сили на Република България;
 - Закон за електронните съобщения;
 - Закон за електронната идентификация.
- Това е необходимо с оглед на синхронизирането на съответните разпоредби

Доколкото измененията в посочените закони са с цел синхронизация с предложените промени в ЗЕУ, те ще имат аналогичен положителен ефект за заинтересованите страни.

5. Негативни въздействия:

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

При вариант I „Без действие“:

Икономически въздействия:

-Невъзможност за ефективно изпълнение на поети ангажименти на Република България по Европейския план за действие за е-управление 2016-2020 г.;

-Недостатъчна възможност за преодоляване на съществуващите ограничения за бизнеса при достъп до електронни административни услуги, водещи до генериране на допълнителни разходи за фирмите;

-Недостатъчна оперативна съвместимост и интеграция между използваните системи от субектите на ЗЕУ, водеща до генериране на значителни допълнителни разходи за паралелно разработване, внедряване и поддръжка на вече налични технологични решения;

-Затруднения за навлизане на пазара за икономически оператори, като например разработващите уебсайтове или софтуерни инструменти за създаване, управление и тестване на интернет страници или мобилни приложения, разработващите потребителски агенти като уеббраузъри и свързани помощни технологии, изпълняващите удостоверителни услуги и предоставящите обучение, насочени към осигуряване на достъп до информация и услуги за хората с увреждания;

-Недостатъчно стимулиране на пазарите на съдържание чрез ограничения в предоставянето на информацията от публичния сектор при прозрачни, ефективни и недискриминационни условия. Това е важен източник за потенциален растеж на иновативни онлайн услуги:

Социални въздействия:

-Ограничен достъп до публични електронни услуги и недостатъчна възможност за изцяло дигитално взаимодействие с органите на публичната власт на централно и териториално равнище;

-Продължаване на така наречената трайна „цифрова изолация“ за хората в неравностойно положение (по-възрастни хора, хора с увреждания и др.), които не могат да се възползват пълноценно от онлайн предложения (напр. за търсене на работа, възможности за обучение в чужбина и др.)

Екологични въздействия:

Не са идентифицирани негативни екологични въздействия.

Всички идентифицирани негативни въздействия са значителни.

При вариант II „Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление“

Икономически въздействия:

Не са идентифицирани негативни икономически въздействия.

Социални въздействия:

Не са идентифицирани негативни социални въздействия.

Екологични въздействия:

Не са идентифицирани негативни екологични въздействия.

6. Положителни въздействия:

Опишете качествено (при възможност - и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

При вариант I „Без действие“:

Икономически въздействия:

Не са идентифицирани положителни икономически въздействия.

Социални въздействия:

Не са идентифицирани положителни социални въздействия.

Екологични въздействия:

Не са идентифицирани положителни екологични въздействия.

При вариант II „Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление“

Икономически въздействия:

-Многократно повишена ефективност на административните процеси и ускорено административно обслужване;

-Спестен значителен финансов ресурс и време за гражданите и бизнеса чрез улеснен достъп до качествени електронни административни услуги;

-Намалена административна тежест за гражданите и организациите чрез засилване на нормативната регламентация по използване на хоризонталните системи на е-управление, водещо до премахване на изискването на удостоверителни документи на хартиен носител и осъществяване на обмен на данни и документи по електронен път;

-Спестен значителен финансов ресурс за субектите на Закона в резултат на използване на споделени решения и преминаване към изцяло електронен обмен на документи (над 1 000 000 лева годишно спестени само от копирна хартия, периферна техника и консумативи и поддръжка);

-Посочване на приложимите стандарти и правила за достъпност на интернет сайтовете и мобилните приложения, което от своя страна ще доведе до по-добри пазарни условия, повече работни места, по-ниски разходи за достъпността им и по-голям брой общодостъпни уебсайтове за хора с увреждания.

Социални въздействия:

-Реализиране на значителни ползи за обществото в резултат на подобреното административно обслужване, реализираната възможност за изцяло дигитално взаимодействие с органите на публична власт и улеснения достъп до качествени електронни услуги и обществена информация;

-По-добри възможности за икономическо и социално участие на гражданите, включително граждани в неравностойно положение;

-Ограничени рискове от цифрова изолация на значими социални групи.

Екологични въздействия:

-Средногодишно над 150 тона спестена копирна хартия в резултат на преминаването към изцяло електронен обмен на документи;

Всички описани положителни въздействия са в пряка връзка с постигането на формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове

Не са идентифицирани потенциални рискове от приемането на нормативния акт.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☒ Ще се намали

☐ Няма ефект

Намаляването на административната тежест се изразява в:

- улеснен достъп до качествени електронни публични услуги вследствие на използването на хоризонталните системи на е-управление;

- по-бързо и ефективно административно обслужване;

- създаване на всички необходими законови условия за премахване на изискването физическите и юридическите лица да удостоверяват факти и обстоятелства, вече известни на администрацията.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не се създават нови регулаторни режими.

9. Създават ли се нови регистри?

Когато отговорът е "да", посочете колко и кои са те

Не

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☐ Актът засяга пряко МСП

☒ Актът не засяга пряко МСП

☐ Няма ефект

МСП, като част бизнеса, са сред заинтересованите страни, върху които предложението за изменение на ЗЕУ ще окаже положително въздействие. Те ще получат възможността да комуникират изцяло дигитално с административните органи и органите на съдебната власт и ще могат да се възползват от възможностите, които предлагат инструментите на електронното управление за да получат по-добро административно обслужване, повече прозрачност и улеснен достъп до услуги.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени

консултации:

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Проектът на акт ще бъде публикуван за обществено обсъждане по реда на Закона за нормативните актове на Портала за обществени консултации www.strategy.bg.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☒ Да

☐ Не

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/2102 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 26 октомври 2016 година относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор. Основни изисквания:

- Държавите членки да гарантират, че организациите от общественния сектор вземат необходимите мерки техните уебсайтове и мобилни приложения да станат достъпни, с по-лесно разпознаваеми елементи, оперативни и надеждни. Приема се, че съдържанието на уебсайтовете и мобилните приложения отговаря на тези изисквания, ако е в съответствие с определени от Комисията хармонизирани стандарти. Равнището на достъпност, което се цели е равностойно най-малко на равнището, гарантирано от европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).
- Директивата предвижда прилагането на изискванията да е до степен, при която те не водят до прекомерна тежест върху организациите. Степента на тежест се определя чрез оценка.
- Директивата предвижда допълнителни мерки, които трябва да бъдат гарантирани: предоставяне и редовна актуализация на подробна, всеобхватна и ясна декларация за достъпност, създаване на ред за отправяне на сигнали или искане на информация; насърчаване и улесняване разработването на програми за обучение, свързани с достъпността и др.
- Директивата изисква държавите членки да извършват редовно наблюдение за спазване на изискванията за достъпност и да изготвят периодични доклади до Комисията.
- Директивата изисква държавите членки да осигурят наличието на подходяща и ефективна процедура по прилагане, включително по отношение на предприемането на ефективни мерки по сигналите.
- Държавите членки следва да уведомят Комисията за транспонирането на директивата и за това кой орган е определен да отговаря за прилагането на директивата, по наблюдаването и докладването, предвидени в нея.

оценка на въздействието на ниво Европейски съюз - <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/ALL/?uri=CELEX%3A52012SC0402>

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Гергана Колешанска, директор на дирекция „Политики за е-управление“

Дата:

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 04.03-201 /180

15.04 2019 г.

Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията	
София 1000, ул. "Дякон Игнатий" №9, тел. 02 9409/568; 662; 659	
Рег. № <u>03-00-582</u>	Дата <u>15.04.2019</u>

ДО
Г-Н ИВАН МАРКОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВОТО НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯТА

На Ваш рег. № 03-00-582/11.01.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МАРКОВ,

Приложено Ви изпращам становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ относно съгласуването на частичната предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление.

Съгласуването се извършва на основание чл. 30г от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Приложение: становище на дирекция „Модернизация на администрацията“

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

/ВЕСЕЛИН ДАКОВ

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

На основание чл. 30б, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува без препоръки постъпилата с Ваш № 03-00-582 от 11 януари 2019 г. частична предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление.

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с оценката на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“**

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. 04-11-61/19

/моля цитирайте при отговор/

ДО
Г-Н ИВАН МАРКОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И
СЪОБЩЕНИЯТА

Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията	
София 1000, ул. "Дякон Игнатий" №9, тел. 02 9499/568; 662; 650	
Рег. № 03-04-446/24.07.19	Дата 24.07.19

На Ваше Писмо № 03-00-416/24.07.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МАРКОВ,

Приложено, изпращам Ви Справка за съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Справка за съответствие с КЗПЧОС

С УВАЖЕНИЕ,

24.7.2019 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Evgeni Borisov Stoyanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-11-61/19

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствие на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове

В отговор на Писмо изх. № 03-00-416 от 24.07.2019 г. на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията във връзка с проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на проекта на закон с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният проект на закон не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека.

24.7.2019 г.

X

Проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Evgeni Borisov Stoyanov

ТАБЛИЦА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ С ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
Член 1 Предмет и обхват 1. С цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар, настоящата директива има за цел да сближи законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, свързани с изискванията за достъпност на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор, като по този начин позволи тези уебсайтове и мобилни приложения да бъдат по-достъпни за потребителите, и по-специално за хората с увреждания.		Не подлежи на транспониране, тъй като нормата е от Общностен характер.
2. Настоящата директива се определят правилата, с които се изисква държавите членки да гарантират, че уебсайтовете, независимо от устройството, използвано за достъп, и мобилните приложения на организациите от общественния сектор отговарят на изискванията за достъпност, посочени в член 4.		Не подлежи на транспониране, тъй като нормата е от Общностен характер
3. Настоящата директива не се прилага спрямо следните уебсайтове и мобилни приложения: а) уебсайтове и мобилни приложения на обществените доставчици на аудио-визуални услуги и техните филиали, както и на други органи или техните филиали, предоставящи обществена услуга за телевизионно и радиоразпръскване; б) уебсайтове и мобилни приложения на НПО, които не предоставят услуги, които са от съществено значение за обществеността, или услуги, които задоволяват конкретно потребностите на хора с увреждания или са предназначени за тях.	Чл. 58в. (2) Задължението по ал. 1 не се отнася за интернет страниците и мобилните приложения: 1. на обществените радио- или телевизионни оператори и доставчици на медийни услуги и лицата, предоставящи обществена услуга за телевизионно и радиоразпръскване; 2. на публичноправни организации – юридически лица с нестопанска цел, ако не предоставят услуги, които са: а) предназначени да задоволяват потребностите на хора с увреждания или са предназначени за тях, б) предоставяните от тях услуги не са от съществено значение за обществеността;	Пълно съответствие
4. Настоящата директива не се прилага спрямо следното съдържание на уебсайтове и мобилни приложения:	Чл. 58в. (2) Задължението по ал. 1 не се отнася за интернет страниците и мобилните приложения:	Пълно съответствие

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор	ЗАКОН за електронното управление Общ., ДВ, бр. 81 от 2004 г. изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
а) файлови формати за офис документи, публикувани преди 23 септември 2018 г., освен когато това съдържание е необходимо за текущи административни процеси, свързани със задачи, изпълнявани от съответната организация от обществен сектор; б) предварително записано медийно съдържание с определено време траене, публикувано преди 23 септември 2020 г.; в) излъчвано в реално време медийно съдържание с определено време траене; г) онлайн карти и картографски услуги, доколкото основната информация е представена по достъпен цифров начин за картите, предназначени за навигационно използване; д) съдържание на трета страна, което не е финансирано или разработено от съответната организация от обществен сектор, нито се намира под контрола ѝ; е) репродукция на обекти от сбирки на културно наследство, които не могат да станат изцяло достъпни поради: и) несъвместимостта на изискванията за достъпност с опазването на съответния обект или автентичността на репродукцията (напр. контраста); или ii) липсата на автоматизирани и икономически ефикасни решения, които лесно извличат текст от ръкописи или други обекти от сбирки на културно наследство и го преобразуват в съдържание, съвместимо с изискванията за достъпност; ж) съдържание на мрежи за интранет и екстранет, които са уебсайтове, достъпни само за затворена група от хора, а не за обществеността като цяло, публикувани преди 23 септември 2019 г., докато такива сайтове преминават съществена преработка; з) съдържание на уебсайтовете и мобилните приложения, попадащи в категорията на архивите, което означава, че в тях има само съдържание, което нито е необходимо за текущи административни процеси, нито е актуализирано или редактирано след 23 септември 2019 г.	4. по отношение на следното съдържание на интернет страниците и мобилните приложения: а) излъчвано в реално време медийно съдържание с определено време траене; б) онлайн карти и картографски услуги, ако основната информация е предоставена по достъпен цифров начин за картите, предназначени за навигационно използване; в) съдържание, собственост на трето лице, което не е финансирано или разработено от съответния орган или организация по ал. 1, нито се намира под контрола ѝ; г) репродукции на обекти от сбирки на културно наследство, когато достъпността не може да се осигури от съображения за опазването на съответния обект или автентичността на репродукцията или поради липсата на автоматизирани икономически ефикасни решения за лесното извличане на текст от ръкописи или други обекти от сбирки на културното наследство и неговото преобразуване в достъпно съдържание. Преходни и заключителни разпоредби § 7. Изискванията за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения по чл. 58в от този закон не се прилагат за: 1. файлови формати на документи, публикувани на съответната страница или приложение до 23 септември 2018 г., освен ако съдържанието им е необходимо за предоставянето на електронни административни услуги от съответния орган или организация; 2. предварително записано медийно съдържание с определено време траене, публикувано до 23 септември 2020 г. 3. съдържание на мрежи за интранет и екстранет, които са интернет страници, ако са достъпни само за ограничен кръг лица и е публикувано до 23 септември 2019 г. При съществената преработка на съдържанието на такава интернет страница след 23 септември 2019 г. се осигурява спазването на изискванията за достъпност по чл. 58в; 4. архивираното съдържание на интернет страници и мобилни приложения, което не е предназначено за предоставянето на електронни административни услуги и не е актуализирано или редактирано след 23 септември 2019 г.	
5. Държавите членки могат да изключат от прилагането на настоящата директива уебсайтовете и мобилните приложения на училища, детски градини или ясли, с изключение на съдържанието в	Чл. 58в. (2) Задължението по ал. 1 не се отнася за интернет страниците и мобилните приложения: 3. на училища, детски градини или ясли, за съдържанието, което не е свързано	Пълно съответствие.

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществеността	Закон за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
тях, свързано с основни онлайн административни функции.	с предоставяни електронни административни услуги;	
Член 2 Минимална хармонизация Държавите членки могат да запазват или въвеждат мерки в съответствие с правото на Съюза, които надхвърлят минималните изисквания за достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения, установени с настоящата директива. продукти и услуги, свързани с достъпността		Не подлежи на въвеждане Република България се възползва частично от предложената опция (по отношение на кръга от обхванатите субекти).
Член 3 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „организации от обществеността“ означава държавните, регионалните или местните органи, публичноправните организации, определени в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/24/ЕС, или сдружения от един или повече такива органи или от една или повече публичноправни организации, ако тези сдружения са установени със специалната цел да задоволяват нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; Директива 2014/24 е въведена в националното право чрез Закона за обществените поръчки.	Задълженията по закона се отнасят до лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 от ЗЕУ: Чл. 58а (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 осигуряват достъпност на съдържанието на своите интернет страници и мобилни приложения, като осигуряват да отговаря на стандартите и хармонизираните стандарти, определени по реда на чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществеността в сектора (ОВ, L, 327/10 от 2.12.2016 г.), наричана по-нататък Директива (ЕС) № 2016/2102. Чл. 1. (1) Този закон урежда дейността на административните органи при работа с електронни документи, предоставянето на административни услуги по електронен път и обмена на електронни документи между административните органи. (2) Този закон се прилага и по отношение на дейността на лицата, осъществяващи публични функции, и на организациите, предоставящи обществени услуги, доколкото в закон не е предвидено друго. § 1, от допълнителните разпоредби на Закона за електронното управление: 1. „Административен орган“ е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон. 11. Лица, осъществяващи публични функции“ са нотариусите, частните съдебни изпълнители, държавните и общинските учебни заведения, държавните и общинските лечебни заведения, възложителите по чл. 5, ал. 2 – 4 от Закона за обществените поръчки, които не са административни органи или организации, предоставящи обществени услуги, и други лица и организации, чрез които държавата упражнява своите функции и на	Пълно съответствие. В съответствие с чл. 2 и чл. 7, параграф 3 от Директивата.

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
	които това е възложено със закон. 12. „Обществени услуги“ са образователни, здравни, водоснабдителни, канализационни, топлонабдителни, електронабдителни, газоснабдителни, телекомуникационни, пощенски, банкови, финансови и удостоверителни по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 или други подобни услуги, предоставени за задоволяване на обществени потребности, включително като търговска дейност, по повод на чието предоставяне могат да се извършват административни услуги. 14. „Организация, предоставяща обществени услуги“ е всяка организация независимо от правната форма на учредяването ѝ, която предоставя една или повече услуги по т. 12. Закон за обществените поръчки: Чл. 5 (2) Публични възложители са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските наместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представяващите публичноправните организации; 15. ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на	

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществеността	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление Република България в чужбина, както и на постоянните представителства на Република България към международни организации; 16. представляващите лечебните заведения – търговски дружества по чл. 36 – 37 от Закона за лечебните заведения, собственост на държавата и/или общините, на които повече от 50 на сто от приходите са от държавния и/или общинския бюджет, и от бюджета на Националната здравноосигурителна каса; 17. ръководителите на централни органи за покупки, създадени за задоволяване на потребностите на публични възложители. (3) Публични възложители са и обединенията на възложители по ал. 2, т. 1 – 16. (4) Секторни възложители са: 1. представляващите публичните предприятия и техни обединения, когато извършват една или няколко секторни дейности; 2. представляващите търговците или други лица, които не са публични предприятия, когато въз основа на специални или изключителни права извършват една или няколко секторни дейности; 3. ръководителите на централни органи за покупки, създадени за задоволяване на потребности на секторни възложители. § 2., т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за обществените поръчки: 43. „Публичноуправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноуправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повече от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14. Нуждите от общ интерес имат промишлен или търговски характер, когато лицето действа в нормални пазарни условия, стреми се да реализира печалба, като самостоятелно понася загубите от извършване на дейността си.	Степен на съответствие Пълно съответствие
2) „мобилно приложение“ означава приложен софтуер, проектиран и разработен от организации от обществеността или от тяхно име с цел използване от обществеността на мобилни устройства като смартфони и планшети. То не включва софтуера, който управлява тези	§ 5, В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават ... т. 36: „36. „Мобилно приложение“ е приложен софтуер, проектиран и разработен от организации от обществеността или от тяхно име с цел използване от обществеността на мобилни устройства като смартфони и планшети. То не включва софтуера, който управлява тези	Пълно съответствие

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	ЗАКОН за електронното управление Общ. ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
устройства (мобилни операционни системи), нито хардуер;	включва софтуера, който управлява тези устройства (мобилни операционни системи), нито хардуер.	
3) „стандарт“ означава стандарт, съгласно член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1025/2012;	§ 5. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават... т. 39: 39. „Стандарт“ означава стандарт по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно европейската стандартизация, за изменение на директиви 89/686/ЕИО и 93/15/ЕИО на Съвета и на директиви 94/9/ЕО, 94/25/ЕО, 95/16/ЕО, 97/23/ЕО, 98/34/ЕО, 2004/22/ЕО, 2007/23/ЕО, 2009/23/ЕО и 2009/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Решение 87/95/ЕИО на Съвета и на Решение № 1673/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 316/12 от 14 ноември 2012 г.);	Пълно съответствие
4) „европейски стандарт“ означава европейски стандарт, съгласно член 2, точка 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 1025/2012;	§ 5. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават... т. 40: 40. „Европейски стандарт“ означава европейски стандарт по смисъла на член 2, точка 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 1025/2012.	Пълно съответствие
5) „хармонизиран стандарт“ означава хармонизиран стандарт, съгласно член 2, точка 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 1025/2012;	§ 5. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават... т. 41: 41. „Хармонизиран стандарт“ означава хармонизиран стандарт по смисъла на член 2, точка 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 1025/2012.	Няма съответствие
6) „медийно съдържание с определено времетраене“ означава медийно съдържание от един от следните видове: само аудиоматериали, само видеоматериали, само видеоматериали и/или аудиоматериали и/или видеоматериали в съчетание с интерактивни елементи;	§ 5. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 37: 37. „Медийно съдържание с определено времетраене“ означава медийно съдържание от един от следните видове: само аудиоматериали, само видеоматериали, аудио-визуални материали, аудиоматериали и/или видеоматериали в съчетание с интерактивни елементи;	Пълно съответствие
7) „обекти от сборки на културно наследство“ означава предмети, които са частна или публична собственост, с историческа, художествена, археологическа, естетическа, научна или техническа стойност, и които са част от сборки, съхранявани от културни институции като библиотеки, архиви и музеи;	§ 5. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 38: 38. „Обекти от сборки на културно наследство“ означава предмети, които са частна или публична собственост, с историческа, художествена, археологическа, естетическа, научна или техническа стойност, които са част от сборки, съхранявани от културни институции като библиотеки, архиви и музеи“.	Пълно съответствие
8) „измервателни данни“ означава количествените резултати от дейността по наблюдението, извършена с цел да се провери съответствието на уебсайтовете и мобилните приложения на	Чл. 60б (1) Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ предоставя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията данните за наблюдението, посочени в чл. 8, параграф 5 от	Не подлежи на пряко въвеждане. Понятието се използва в директивата във

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
организациите от обществен сектор с изискванията за достъпност, посочени в член 4. Те обхващат както количествена информация за извадката от проверените уебсайтове и мобилни приложения (брой уебсайтове и приложения, евентуално брой посетители или потребители и т.н.), така и количествена информация за равнището на достъпност.	Директива 2016/2102, и в Приложение II от Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 година за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор до 1 юли на следващата година. (2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, въз основа на данните по ал. 1, до 1 септември на следващата година на наблюдението година изготвя доклад за наблюдението.	връзка със задължението на държавите членки да докладват на ЕК чрез структуриран доклад, чието съдържание е представено в делегиран акт. Законът препраща към този делегиран акт по отношение на тези данни.
Член 4 Изисквания за достъпност на уебсайтове и мобилни приложения Държавите членки гарантират, че организациите от обществен сектор вземат необходимите мерки техните уебсайтове и мобилни приложения да станат по-достъпни, с лесно разпознаваеми елементи, оперативни и надеждни.	Чл. 58в (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 осигуряват достъпност на съдържанието на своите интернет страници и мобилни приложения, като осигуряват да отговаря на стандартите, европейските стандарти и хармонизирани стандарти, определени по реда на чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор (ОВ, L, 327/10 от 2.12.2016 г.), наричана по-нататък Директива (ЕС) № 2016/2102.	Пълно съответствие.
Член 5 Прекомерна тежест 1. Държавите членки гарантират, че организациите от обществен сектор прилагат изискванията за достъпност, посочени в член 4, до степен, при която тези изисквания не водят до прекомерна тежест върху организациите от обществен сектор за целите на посочения член.	Чл. 58в (3) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 могат да се освободят изцяло или частично от изпълнението на задълженията за достъпност на интернет страниците и мобилните приложения по ал. 1, ако то води до прекомерна тежест за съответното лице.	Пълно съответствие.
2. За да се оцени до каква степен спазването на изискванията за достъпност, посочени в член 4, води до прекомерна тежест, държавите членки гарантират, че съответните държавни органи вземат предвид имащите значение обстоятелства, в това число: а) размера, ресурсите и естеството на съответния държавен орган; и б) прогнозираните разходи и ползи за съответния държавен орган спрямо прогнозираните ползи за хората с увреждания, като се отчитат честотата и продължителността на използване на конкретния уебсайт или мобилно приложение.	Чл. 58в (3) Прекомерната тежест се установява чрез оценка на тежестта. (7) С наредбата по чл. 12, ал. 4 се определят: 1. прилагането на изключения от задължението за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения; 2. реда и условията за изготвянето и одобряването на оценката по ал. 3 и изискванията към нейното съдържание.	Частично – ще се постигне пълно съответствие след въвеждане с НИД на Наредбата по чл. 12, ал. 4; Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	3. Без да се засяга параграф 1 от настоящия член, съответната организация от обществен сектор извършва първоначална оценка на степента, до която спазването на изискванията за достъпност, посочени в член 4, води до прекомерна тежест.	4. Когато организация от обществен сектор се ползва от дерогацията, предвидена в параграф 1 от настоящия член, за конкретен уебсайт или мобилно приложение, след извършване на оценка, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, тя обяснява в декларацията за достъпност, посочена в член 7, елементите от изискванията за достъпност, които не са могли да бъдат спазени, както и предоставя достъпни алтернативи, когато е целесъобразно.	Член 6 Презумпция за съответствие с изискванията за достъпност 1. Приема се, че съдържанието на уебсайтове и мобилни приложения, което отговаря на хармонизирани стандарти или на части от тях, позовавания на които са публикувани от Комисията в Официален вестник на Европейския съюз, в съответствие с Регламент (ЕС) № 1025/2012, отговаря на посочените в член 4 изисквания за достъпност, за които се отнасят тези стандарти или части от тях. 2. Когато няма публикувани позовавания на хармонизирани стандарти, посочени в параграф 1 от настоящия член, приема се, че съдържанието на мобилни приложения, което отговаря на техническите спецификации или части от тях, отговаря на изискванията за достъпност, посочени в член 4, обхващати от тези технически спецификации или части от тях. Комисията приема актове за изпълнение, с които се установяват техническите спецификации, посочени в първа алинея от настоящия параграф. Тези	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Чл. 58в (5) С наредбата по чл. 12, ал. 4 се определят: 1. прилагането на изключения от задължения за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения; 2. реда и условията за изготвянето и одобряването на оценката по ал. 3 и изискванията към нейното съдържание;	Чл. 58в (3) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 могат да се освободят изцяло или частично от изпълнението на задълженията за достъпност на интернет страниците и мобилните приложения по ал. 1, ако то води до прекомерна тежест за съответното лице. Прекомерната тежест се установява чрез оценка на тежестта. Чл. 58в (5) С наредбата по чл. 12, ал. 4 се определят: 1. прилагането на изключения от задължения за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения; 2. реда и условията за изготвянето и одобряването на оценката по ал. 3 и изискванията към нейното съдържание;	Чл. 58в (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 осигуряват достъпност на съдържанието на своите интернет страници и мобилни приложения, като осигуряват да отговаря на стандартите, европейските стандарти и хармонизирани стандарти, определени по реда на чл. 6 от Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор (ОВ, L, 327/10 от 2.12.2016 г.), наричана по-нататък Директива (ЕС) № 2016/2102.	Степен на съответствие	Частично – ще се постигне пълно съответствие след въвеждане с НИД на Наредбата по чл. 12, ал. 4; Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги	Частично – ще се постигне пълно съответствие след въвеждане с НИД на Наредбата по чл. 12, ал. 4; Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги	Пълно съответствие.
---	---	--	---	---	--	---	--	-------------------------------	--	--	----------------------------

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществеността сектор	технически спецификации отговарят на изискванията за достъпност, посочени в член 4, и гарантират равнище на достъпност, което е равносложно най-малко на равнището, гарантирано от европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). Актовете за изпълнение, посочени във втора алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 3. Първият такъв акт за изпълнение се приема, когато няма публикувани позовавания на хармонизираните стандарти, посочени в параграф 1 от настоящия член до 23 декември 2018 г. 3. Когато няма публикувани позовавания на хармонизираните стандарти, посочени в параграф 1 от настоящия член, се приема, че съдържанието на уебсайтове, което отговаря на съответните изисквания на европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) или части от него, отговаря на изискванията за достъпност, посочени в член 4, които са обхванати от тези имащи отношение изисквания или части от тях. Когато няма публикувани позовавания на хармонизираните стандарти, посочени в параграф 1 от настоящия член, при липса на техническите спецификации, посочени в параграф 2 от настоящия член, се приема, че съдържанието на мобилни приложения, което отговаря на съответните изисквания на европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) или части от него, отговаря на изискванията за достъпност, посочени в член 4, които са обхванати от съответните изисквания или части от тях. 4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 10, с цел да измени параграф 3 от настоящия член като актуализира позоваването на европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), за да публикува позоваване на по-нова версия на този стандарт или на европейски стандарт, който го заменя, когато тази версия или стандарт отговаря на изискванията за достъпност, посочени в член 4, и гарантира равнище на достъпност, което е равносложно най-малко на равнището, гарантирано от европейски стандарт EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
Член 7 Допълнителни мерки 1. Държавите членки гарантират, че организациите от обществения		Чл. 58в (4)	Пълно съответствие.

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 изготвят и публикуват на видно място в официалните си интернет страници и мобилните си приложения декларация за достъпност съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1523 на Комисията от 11 октомври 2018 година за създаване на образец на декларация за достъпност в съответствие със Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ, L 256, 2018 г.). Чл. 58г (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 посочват в декларацията за достъпност по чл. 58в, ал. 4 процедурата и сроковете, в който разглеждат сигнали на граждани и организации за нарушения на изискванията за достъпност на съдържанието на интернет страница или мобилно приложение на съответния орган или организация. (2) Подателят на сигнала може да подаде жалба до председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, ако лицето по чл. 1, ал. 1 или 2: 1. не отговори на сигнала в срока, посочен в декларацията за достъпност; 2. не е уважи сигнала; 3. не предприеме мерките за отстраняване на нарушенията на достъпността, посочени в отговора на сигнала*.	Степен на съответствие	Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК
сектор предоставят и редовно актуализират подробна, всеобхватна и ясна декларация за достъпност за съответствието на техните уебсайтове и мобилни приложения с настоящата директива. За уебсайтовете декларацията за достъпност се предоставя в достъпен формат, като се използва образецът на декларацията за достъпност, посочен в параграф 2, и се публикува на съответния уебсайт. За мобилните приложения декларацията за достъпност се предоставя в достъпен формат, като се използва образецът на декларацията за достъпност, посочен в параграф 2, и се публикува на уебсайта на организацията от общественния сектор, която е разработила съответното мобилно приложение, или заедно с друга налична информация при изтеглянето на приложението. Декларацията включва следното: а) обяснение относно частите на съдържанието, които не са достъпни, причините за тази недостъпност, и при целесъобразност, предвидени достъпни алтернативи; б) описание на механизма за предоставяне на обратна информация и връзка към него, за да може всеки да сигнализира на съответната организация от общественния сектор за случаи, когато неговият уебсайт или нейното мобилно приложение не отговарят на изискванията за достъпност, посочени в член 4, и да поиска информацията, изключена съгласно член 1, параграф 4 и член 5; и в) връзка към процедурата по прилагане, посочена в член 9, към която може да се прибегне в случай на неудовлетворителен отговор на нотификацията или искането. Държавите членки гарантират, че организациите от общественния сектор дават адекватен отговор на нотификацията или искането в рамките на разумен период от време.	2. Комисията приема актове за изпълнение за създаване на образец на декларация за достъпност. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 11, параграф 2. До 23 декември 2018 г. Комисията приема първия такъв акт за изпълнение. 3. Държавите членки вземат мерки за улесняване на прилагането на изискванията за достъпност, посочени в член 4, по отношение на други видове уебсайтове или мобилни приложения, различни от	Пълно съответствие	Законопроектът включва по-широк кръг лица от минимално установения в директивата, в съответствие с чл. 2 и в изпълнение на член 7, параграф 3 от нея, освен организациите от общественния сектор – административни органи и

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организацията от общественния сектор	Закон за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
посочените в член 1, параграф 2, и по-специално по отношение на уебсайтове или мобилни приложения, обхванати от съществуващо национално право в областта на достъпността.	публичноправни организации, в обхвата на изискванията са включени също останалите лица, осъществяващи публични функции и секторните възложители, които попадат в обхвата на съществуващите разпоредби на ЗЕУ, съгласно чл. 1, ал. 2 от закона. В допълнение, други съществуващи разпоредби на националното право осигуряват допълнителни механизми за осигуряване на достъпност Закон за електронното управление Чл. 12. (1) (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2016 г., в сила от 1.07.2016 г.) Председателят на Държавна агенция "Електронно управление" изгражда и поддържа единен портал за достъп до електронните административни услуги. (2) (Изм. – ДВ, бр. 50 от 2016 г., в сила от 1.07.2016 г.) Електронните административни услуги се предоставят по достъпен начин, включително за лица с увреждания. Закон за съдебната власт: Чл. 360е. (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) (1) Пленумът на Висшия съдебен съвет след съгласуване с министъра на правосъдието и с председателя на Държавна агенция "Електронно управление" издава наредба, с която определя: 1. изискванията към интернет страниците на органите на съдебната власт; 6. техническите изисквания към потребителските, машинните и други интерфейси на информационните системи, използвани от органите на съдебната власт; Чл. 1, ал. 1, т. 7 от Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги: Чл. 1 (1) С наредбата се определят: 7. Техническите изисквания за осигуряване на достъп до електронните административни услуги и политиките на доставчиците на електронни административни услуги за използваните графични и други интерфейси на информационните системи – по чл. 17, ал. 1 ЗЕУ; Чл. 19. (1) Електронните административни услуги на администрациите се предоставят изцяло автоматизирано освен в случаите, когато е необходима експертна преценка или действие от страна на длъжностно лице.	

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	Закон за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм. бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
	 (4) Електронните административни услуги се предоставят по достъпен начин, включително за лица с увреждания.	
4. Държавите членки насърчават и улесняват разработването на програми за обучение, свързани с достъпността на уебсайтове и мобилни приложения, за съответните заинтересовани страни и персонал на организации от общественния сектор, подготвен да ги обучава за създаване, управление и актуализиране на достъпното съдържание на уебсайтове и мобилни приложения.		Може да бъде изпълнено без законодателни мерки. МТИТС се обвързва към Института по публична администрация, за съвместни действия, с които под формата на програми за обучение и дискусии да се улесни прилагането на директивата относно създаване, управление и актуализиране на достъпното съдържание на уебсайтове и мобилни приложения.
5. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да повишат осведомеността за изискванията за достъпност, посочени в член 4, техните ползи за потребителите и собствениците на уебсайтове и мобилни приложения, както и възможността за предоставяне на обратна информация в случай на неспазване на изискванията на настоящата директива, както е посочено в настоящия член.	Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги: Чл. 39. (1) Председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ утвърждава препоръки към потребителските интерфейси. (2) Уеббазираните потребителски интерфейси на информационни системи, интернет страници и портали трябва да отговарят на изискванията на WCAG 2.0 (Web Content Accessibility Guidelines 2.0 на World Wide Web Consortium). (3) Потребителските интерфейси на публичните елементи от информационните системи и интернет страниците трябва да бъдат с адаптивен дизайн и структура, така че да са достъпни и удобни за обичайна употреба както от мобилни устройства, така и от настолни устройства. (4) Администрациите разработват и публикуват на видно място в официалните си интернет страници политика за достъпност на съдържанието за хората с увреждания, която: 1. отразява мерките, които администрацията предприема за улесняване на нуждите на различните потребители и лицата с увреждания; 2. съдържа информация относно начина, по който лицата с увреждания	По принцип това задължение може да бъде изпълнено и без нарочни законодателни мерки. Поставянето на императивни нормативни изисквания, изискванията за декларация за достъпност, съществуващите изисквания за разработването на политика за достъпност и пр. допринасят за повишаване на осведомеността на администрациите. В допълнение, във функциите на Агенцията за

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществеността сектор	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
участват в процеса на разработване и развитие на интернет страницата; 3. определя мерките и средствата за управление и поддържане на нивото на достъпност; 4. съдържа план за провеждане на тестове за достъпност. В т. 7.2.8. на Приложение № 1 към чл. 38, ал. 3 в изискванията към потребителския интерфейс е посочено: „Потребителският интерфейс следва да бъде достъпен за хора с увреждания съгласно изискванията на чл. 48, ал. 5 от ЗОП“ Закона за интеграция на хората с увреждания: Чл. 4. Интеграцията на хората с увреждания се осъществява чрез: 7. достъпна информация. Чл. 8 Агенцията за хората с увреждания осъществява изпълнението на държавната политика за интеграция на хората с увреждания като: 5. разработва програми и финансира проекти за стимулиране на стопанската инициатива на хората с увреждания и стопанската инициатива в интерес на хората с увреждания; 6. разработва програми и финансира проекти за рехабилитация, интеграция и за изграждане на достъпна среда за хората с увреждания; Правилник за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания: Чл. 19. (1) Министърът на труда и социалната политика утвърждава методика за финансиране на проекти по програмите, стимулиращи трудовата заетост и самостоятелната стопанска дейност на хората с увреждания, по предложение на изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания.	хората с увреждания са включени възможности за програми и проекти, свързани с достъпната среда.	Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК.
6. За целите на наблюдението и докладването, посочени в член 8, Комисията улеснява сътрудничеството на равнището на Съюза между държавите членки и между държавите членки и съответните заинтересовани страни с цел обмен между тях на добри практики и преглед на методиката на наблюдение, посочена в член 8, параграф 2, пазарните и технологичните достижения и напредъка по отношение на достъпността на уебсайтове и мобилни приложения.		

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	Общ., ДВ. бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
Член 8 Наблюдение и докладване 1. Държавите членки извършват редовно наблюдения дали уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор спазват изискванията за достъпност, посочени в член 4, въз основа на методиката на наблюдение, предвидена в параграф 2 от настоящия член.	Чл. 60а (1) Контролът върху съответствието на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения с изискванията за достъпност по чл. 58в се осъществява от председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ по методиката, съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 година за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ, L 256, 2018 г.). (2) Председателят на Държавна агенция „Електронно управление“: 1. извършва наблюдения и проверки за съответствието на интернет страниците и мобилните приложения на лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 с изискванията за достъпност и преглед на оценките по чл. 58в, ал. 3; 2. разглежда жалби чл. 58г, ал. 2 срещу лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 за неизпълнение на изискванията за достъпност или неспазване на процедурата за разглеждане на сигнали, установена от съответното лице. Чл. 60а (4) Министърът на труда и социалната политика по искане на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, в 14-дневен срок от искането, представя обвързващо становище по въпроси, които нямат технически характер и са свързани със специфичните нужди на хората с увреждания, когато такива въпроси възникнат при наблюденията, проверките и прегледите по ал. 2, т. 1 или разглеждането на жалбите по ал. 2, т. 2.	Пълно съответствие.
2. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на методика на наблюдение на съответствието на уебсайтове и мобилни приложения с изискванията за достъпност, посочени в член 4. Тази методика е прозрачна, преносима, съпоставима, възпроизводима и лесна за ползване. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 3. До 23 декември 2018 г. Комисията приема първия такъв акт за изпълнение.		Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК.
3. Посочената в параграф 2 методика за наблюдение може да отчита експертни анализи и включва: а) периодичност на наблюденията, както и вземане на извадки от уебсайтове и мобилни приложения, които са обект на наблюдения; б) на равнище уебсайт, вземане на извадки от интернет страници и от		Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК.

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественения сектор	Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
съдържанието на тези страници; в) на равнище мобилни приложения, съдържанието, което трябва да се провери, като се взема предвид датата на първоначалното издание на приложението и на последващите функционални актуализации; г) описание на това как спазването или неспазването на изискванията за достъпност, посочени в член 4, се доказва по задълителен начин, при възможност с пряко посочване на съответните описания в хармонизираните стандарти или при липсата на такъв стандарт, на техническите спецификации, посочени в член 6, параграф 2, или на европейския стандарт, посочен в член 6, параграф 3; д) в случай на набелязани недостатъци, механизъм за предоставяне на данни и информация за спазването на изискванията за достъпност, посочени в член 4, във формат, който може да се използва от организациите от обществения сектор за коригиране на недостатъците; и е) подходящи мерки, включително при необходимост примери и насоки, за автоматизирани и ръчни тестове и тестове на използваемостта, в комбинация с критериите за вземане на извадки, по съвместим начин с периодичността на наблюдението и докладването.		
4. До 23 декември 2021 г. и на всеки три години след това държавите членки представят доклад на Комисията за резултатите от наблюдението, включително измервателните данни. Този доклад се изготвя съгласно условията и реда за докладване, посочени в параграф 6 от настоящия член. Докладът обхваща още и информация относно използването на процедурата по прилагане, определена в член 9.	Чл. 60б (2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, въз основа на данните по ал. 1, до 1 септември на следващата година на наблюдението година изготвя доклад за наблюдението. (3) Докладът по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на Държавна агенция „Електронно управление“. (4) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията представя пред Европейската комисия доклада по ал. 2 в сроковете по чл. 8, параграф 4 от Директива (ЕС) № 2016/2102“. § 8. (3) Първия доклад по чл. 60б, ал. 2 се изготвя и публикува до 1 септември 2022 г. и обхваща периода от 1 януари 2020 г. до 22 декември 2021 г.	Пълно съответствие.
5. По отношение на мерките, приети съгласно член 7, първият доклад обхваща също следното: а) описание на механизмите, определени от държавите членки за консултации със съответните заинтересовани страни относно	Чл. 60б (1) Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ предоставя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията данните за наблюдението, посочени в чл. 8, параграф 5 от Директива 2016/2102, и в Приложение II от Решение за изпълнение (ЕС)	Пълно съответствие

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	достъпността на уебсайтове и мобилни приложения; б) процедурите за оповестяване на промените в политиката за достъпността на уебсайтове и мобилни приложения; в) опита и констатациите от прилагането на правилата относно съответствието с изискванията за достъпност, посочени в член 4; г) информация за дейности, свързани с обучението и повишаването на информираността. При наличието на съществени промени, направени по отношение на посочените в първа алинея елементи, държавите членки включват в последващите си доклади информация относно тези промени.	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
достъпността на уебсайтове и мобилни приложения; б) процедурите за оповестяване на промените в политиката за достъпността на уебсайтове и мобилни приложения; в) опита и констатациите от прилагането на правилата относно съответствието с изискванията за достъпност, посочени в член 4; г) информация за дейности, свързани с обучението и повишаването на информираността. При наличието на съществени промени, направени по отношение на посочените в първа алинея елементи, държавите членки включват в последващите си доклади информация относно тези промени.	2018/1524 на Комисията от 11 октомври 2018 година за установяване на методиката за наблюдение и реда и условията за докладване от държавите членки в съответствие с Директива (ЕС) № 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор до 1 юли на следващата година. (2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, въз основа на данните по ал. 1, до 1 септември на следващата година на наблюдението година изготвя доклад за наблюдението.	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК
6. Съдържанието на всички тези доклади, които не трябва да съдържат списък на разглежданите уебсайтове, мобилни приложения или организации от общественния сектор, се оповестява публично в достъпен формат. Комисията приема актове за изпълнение за определяне на условията и реда за докладване от държавите членки до Комисията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 11, параграф 3. До 23 декември 2018 г. Комисията приема първия такъв акт за изпълнение. 7. До 23 септември 2018 г. държавите членки информират Комисията за органът, определен да извършва функции по наблюдението и докладването.	На заседание на Министерския съвет от 14 ноември 2018 г., по т. 38 от дневния ред е прието решение, с което председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ да бъде орган отговорен за наблюдението и прилагането (контрола) на изискванията, произтичащи от въвеждането на Директива (ЕС) 2016/2102 (Извлечение от Протокол 45 от заседание на Министерския съвет от 14 ноември 2018 г., по т. 38).	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Не е наличие съответствие по отношение на срока. Предстои изпълнение.
Член 9 Процедура по прилагане 1. Държавите членки осигуряват наличието на подходяща и ефективна процедура по прилагане с цел осигуряване на съответствие с настоящата директива, във връзка с изискванията, посочени в членове 4 и 5 и член 7, параграф 1. По-конкретно държавите членки осигуряват наличието на такава процедура по прилагане, например под формата на възможност за осъществяване на контакт с омбудсмана, за гарантиране на ефективното обработване на нотификациите и исканията, получени съгласно предвиденото в член 5, 7, параграф 1, буква б), и за преглед на оценката, посочена в член 5.	Чл. 60а (2) Председателят на Държавна агенция „Електронно управление“: 2. разглежда жалби по чл. 58г, ал. 2 срещу лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 за неизпълнение на изискванията за достъпност или неспазване на процедурата за разглеждане на сигнали, установена от съответното лице; (5) При разглеждане на жалбата по чл. 58г, ал. 2, т. 2 председателят на Държавна агенция „Електронно управление“ с решение: 1. дава задължителни указания, ако установи нарушение на изискванията за достъпност на съдържанието по чл. 58в или наредбата по чл. 12, ал. 4 и посочва срок за изпълнението им от лицето по чл. 1, ал. 1 и 2; 2. отхвърля жалбата, ако не установи нарушение. (6) Решението по ал. 5 подлежи на обжалване по реда на	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Пълно съответствие

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организацията от обществеността	Закон за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно Закона за омбудсмана: Чл. 19. (1) Омбудсманът: 1. приема и разглежда жалби и сигнали за нарушения на права и свободи от държавните и общинските органи и техните администрации, от лицата, на които е възложено да предоставят обществени услуги, както и от частноправни субекти; 2. прави проверки по постъпилите жалби и сигнали; 3. отговаря писмено на лицето, което го е сезирало, в едномесечен срок; ако случат изисква по-обстойна проверка, този срок е три месеца; 4. отправя предложения и препоръки за възстановяване на нарушените права и свободи пред съответните органи, техните администрации и лицата по т. 1; 5. отправя предложения и препоръки за насърчаване и защита на застрашените права и свободи на гражданите от частноправни субекти; “	На заседание на Министерския съвет от 14 ноември 2018 г., по т. 38 от дневния ред е прието решение, с което председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ да бъде орган отговорен за наблюдението и прилагането (контрола) на изискванията, произтичащи от въвеждането на Директива (ЕС) 2016/2102 (Извлечение от Протокол 45 от заседание на Министерския съвет от 14 ноември 2018 г., по т. 38)	Не е изпълнено в срок. Предстои изпълнение.
Член 10 Упразняване на делегирането 1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия. 2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 6, параграф 4, за неопределен срок, считано от 23 юни 2017 г. 3. Делегирането на правомощия, посочено в член 6, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.	Член 10 Упразняване на делегирането 1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия. 2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 6, параграф 4, за неопределен срок, считано от 23 юни 2017 г. 3. Делегирането на правомощия, посочено в член 6, параграф 4, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.	Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК.

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	ЗАКОН за електронното управление Общ., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм. бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	4. Преди приемането на делегиран акт Комисията извършва консултации с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, посочени в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество. 5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета. 6. Делегиран акт, приет съгласно член 6, параграф 4, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и на Съвета относно акта или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.	Член 11 Процедура на комитет 1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011. 2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011. 3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
Член 12 Транспониране 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 23 септември 2018 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива. 3. Държавите членки прилагат тези мерки, както следва: а) за уебсайтове на организации от общественния сектор, които не са публикувани преди 23 септември 2018 г.; от 23 септември 2019 г.;	Допълнителна разпоредба § 6. Този закон въвежда изисквания на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор (ОВ, L, 327/10 от 2.12.2016 г.). Преходни и заключителни разпоредби § 8. (1) Лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 осигуряват достъпност на съдържанието по чл. 58в: 1. на интернет страници, създадени след 23 септември 2018 г. – в срок до 23	Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК.
Член 12 Транспониране 1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 23 септември 2018 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това. Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива. 3. Държавите членки прилагат тези мерки, както следва: а) за уебсайтове на организации от общественния сектор, които не са публикувани преди 23 септември 2018 г.; от 23 септември 2019 г.;	Пълно съответствие. Частично съответствие по отношение на срока за определяне компетентните органи. Следва да се има предвид, че действащото законодателство съдържа правила за достъпност на интернет страниците, като например чл. 39 от Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрираните и електронните	Пълно съответствие.

Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от общественния сектор	ЗАКОН за електронното управление Обн., ДВ, бр. 81 от 2004 г., изм., бр. 28, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 33, 37, 63, 95, 97 и 108 от 2006 г., бр. 31, 46 и 108 от 2007 г., бр. 41 и 74 от 2009 г., бр. 24, 62 и 98 от 2010 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 27, 40 и 98 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 13 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 91 от 2017 г.) Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление	Степен на съответствие
б) за всички уебсайтове на организации от общественния сектор, които не са обхванати от буква а); от 23 септември 2020 г.; в) за мобилни приложения на организации от общественния сектор: от: 23 юни 2021 г.	септември 2019 г.; 2. на интернет страниците, създадени преди 23 септември 2018 г. – в срок до 23 септември 2020 г.; 3. на мобилните приложения – в срок до 23 септември 2021 г.	административни услуги.
Член 13 Преглед Комисията извършва преглед на прилагането на настоящата директива до 23 юни 2022 г. В този преглед се вземат предвид докладите на държавите членки за резултатите от наблюдението, предвидено в член 8, и използването на процедурата за прилагане, предвидена в член 9. В него се включва и преглед на технологичния напредък, който би могъл да улесни достъпността за някои видове съдържание, изключено от обхвата на настоящата директива. Констатациите на този преглед се оповестяват публично в достъпен формат.		Не подлежи на транспониране, тъй като нормата се отнася до ЕК.
Член 14 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.		Не подлежи на транспониране, тъй като нормата е от Общностен характер.

СПРАВКА

За становищата на министерствата и други организации по проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление

МИНИСТЕРСТВА И ОРГАНИЗАЦИИ	БЕЛЕЖКИ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ	ПРИЕМА СЕ/ НЕ СЕ ПРИЕМА	МОТИВИ
А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД	1. Необосновано се разширява обхвата на понятието „административна услуга“ по отношение на т. нар. „организации, предоставящи обществени услуги“. Такава услуга би била налице единствено, ако тя се предоставя от орган на власт или по силата на нормативно установени властнически правомощия, каквито при организациите, предоставящи обществени услуги не могат да съществуват.	Бележката не съдържа предложение.	1. Бележката не съдържа предложение по ЗИД на ЗЕУ. С проекта на ЗИД на ЗЕУ не се разширява обхватът на понятието „административна услуга“. Изразеното становище се отнася за измененията в ЗЕУ и в ЗА, предвидени в ЗИД на АПК, на който вносител е заместник министър-председателя по чл. 5, т. 2 от УПМСНА. Бележката ще бъде прецратена по компетентност на вносителя, с оглед прецедента за нейното отразяване.
	2. Предлагат се нови текстове на Раздел VI и разглеждане на спорове и на чл. 60а и сл., които съдържат изисквания за контрол за достъпност на съдържанието на интернет страниците и мобилните приложения и доклаждане. Предложенията разширяват обхвата на Директива (ЕС) 2016/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 26		1. Считаме, че въвеждането на различни понятия за адресатите на задължения по нормативния акт може да въведе до затруднено и неправилно правоприлагане. По тази причина, нововъведенията, свързани с Директива 2014/24 е

	октомври 2016 година относно достъпността на уебсайтовете и мобилните приложения на организациите от обществен сектор, по отношение на субектите, засегнати от изискванията. Съгласно дефиницията в Директива (ЕС) 2016/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016, „организации от обществен сектор означава държавните, регионалните или местните органи, публичноправните организации, определени в член 2, параграф 1, точка 4 от Директива 2014/24/ЕС или сдружения от един или повече такива органи или от една или повече публичноправни организации, ако тези сдружения са установени със специалната цел да задоволяват нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер. Видно от дефинициите понятието „организациите от обществен сектор“ не се покрива с „организациите, предоставящи обществени услуги“ по смисъла на ЗЕУ. С оглед това, „организациите, предоставящи обществени услуги“ следва да отпадат от субектите, имачи задължения по чл. 60а и следващите от проекта за изменение и допълнение на ЗЕУ, за да не бъде допуснато грешно транспониране на императивни разпоредби на Директивата.		предвидено да се отнасят до същия кръг лица, за които законодателят е създал правила във връзка с предоставяните обществени услуги. Не считаме, че е налице „грешно транспониране на императивни разпоредби на Директивата“. На първо място, самата директива сочи, че тя създава минимална хармонизация, т.е. че държавите членки са свободни да въведат по-широк кръг мерки. Второ, при разбирането на обхвата и насоката на този по-широк кръг допустими, и дори – насърчавани от директивата мерки, трябва да се вземат предвид съображения 13 и 34 от Директивата. Съображение 13 изрично цитира сред целите пред европейското общество премахване на „пречките, които възпрепятстват равноправното участие на хората с увреждания в обществото. То съдържа действия, които да бъдат предприети в няколко приоритетни области, включително достъпността на информационните и комуникационните технологии и системи, и има за цел „осигуряване на достъпност на стоките, услугите, включително обществените услуги и сломагателните уреди и пособия
--	---	--	---

за хората с увреждания“. За да я ясно, че кръгът на услуги, които е целесъобразно да бъдат достъпни за хората с увреждания в съответствие с директивата, и за да не се търси погрешно „импрегавив“ в кръга лица, които могат да бъдат обхванати от нейните изисквания, трябва да се вземат предвид мотивите в съображение 34, което е точно обратно на разбирането на A1: „Държавите членки следва да могат да разширят приложението на настоящата директива, за да обхванат други видове уебсайтове и мобилни приложения извън обхвата на настоящата директива... Освен това държавите членки следва да бъдат насърчавани да разширят обхвата на настоящата директива до частни образувания, които предлагат инструменти и услуги, отворени или предназначени за обществеността, включително в областта на здравеопазването, грижите за деца, социалното приобщаване и социалната сигурност, както и в областта на транспортния сектор и в сферата на услугите за електричество, отопление, водоснабдяване, електронни съобщения и пощенски услуги ...“. Предвид

		това, на законодателя се предлага изискванията да обхващат кръга лица, които по принцип са субекти на Закона за електронното управление, които, поради значението в ежедневието на гражданите на предлаганите от тях услуги, чрез изпълнението на изискванията за достъпност съществено ще допринесат за намаляване на пречките, които възпрепятстват равноправното участие на хората с увреждания в обществото. На трето място, ако А1 или друг оператор търпят поради осигуряването на достъпна информация за хората с увреждания за своите услуги прекомерна тежест по смисъла на Директивата, те биха могли да се освободят от нея, спазвайки условията, определени в проекта.
	3. В т. 39, § 1. от допълнителните разпоредби на закона се предлага нова дефиниция за „електронно управление“. Така разписаната дефиниция е твърде широка и обосновава изменението на установения принцип, че „организациите, предоставящи обществени услуги могат да бъдат обект на императивните нормативни изисквания, свързани с електронното управление, само ако става дума за услуги, предоставени за задоволяване на обществени потребности, по повод на чието предоставяне могат да се	Приема се. „електронно управление“ е реализиране от административните органи и органите на съдебната власт на правните взаимоотношения, административните процеси и услуги и на взаимодействието с потребителите, лицата, осъществяващи публични функции и организации, предоставящи обществени услуги, чрез използване на

	извършват административни услуги. Налагането на задължения във връзка с услуги за задоволяване на обществени потребности изглежда обосновано единствено тогава, когато тази функция на услугите, потребностите, които задоволяват (съответно не могат да бъдат обезпечени задоволително на пазарен принцип), условията за предоставянето им и компенсацията за несправедливата тежест от наложените задължения са изрично установени с нормативен акт. С оглед на това изразът „организациите, предоставящи обществени услуги“, следва да отпадне от дефиницията. 4. Измененията на чл. 7в, ал. 1, т. 8, 13 и т. 14, чл. 7д, ал. 1 и ал. 3 разширяват компетентността на председателя на Държавната агенция „Електронно управление“ по отношение на дейността на „организациите, предоставящи обществени услуги“, предвид което контролът следва да се запази в досегашните си рамки, а именно – дейността на администрацията.	Приема се.	информационни и комуникационни технологии, осигуряващи по-високо ниво на ефективност на управлението. В чл. 7в, ал. 1, т. 8, 13 и т. 14, чл. 7д, ал. 1 и ал. 3 думите „лицата по ал. 1 и ал. 2“ се заменят с думите „административните органи и органите на съдебната власт“ Същото като за т. 4 Бележката ще бъде отразена в чл. 58а. по отношение на организациите, предоставящи обществени услуги и на лицата, осъществяващи публични функции, с изключение на публичноправните организации. Легална дефиниция на „публичноправна организация“ е дадена в ДР в ЗОП. Изменението в чл. 40 е редакционно, като не се променя смисълът на нормата. Двете съществуващи към момента алинеи са обединени в
--	--	--------------------------	---

	5. Промените, предложени в текста на чл. 40 и чл. 58a също следва да се оттеглят по отношение на дейността на „организациите, предоставящи обществени услуги“. Последните биха могли да имат отношение към електронното управление в достъпни ограничени случаи – когато предоставяната от тях услуга е от такъв съществен обществен интерес, че това е възложено с действия нормативен акт, замества функцията на държавни или общински органи, няма алтернатива и по повод на тази услуга се предоставят други административни услуги. С оглед на това, липсва обосновка за предоставяне на вътрешни административни услуги и за тези субекти. Текстът трябва да запази досегашната си редакция и да засяга единствено администрацията.	Приема се.	общ текст. В чл. 40 се добавят думите „доколкото в закон не е предвидено друго“.
Държавна агенция „Технически операции“	Необходимо е разпоредбите на Закона за киберсигурност и ЗЕУ да бъдат синхронизирани. Предлага по §1 от проекта ЗИДЗЕУ в чл. 1 да се създаде нова алинея със следното съдържание: „Този закон не се прилага за Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Разузнаване“, Държавна агенция „Технически операции“, Служба „Военна операция“ и Националната служба за охрана, освен в случаите на предоставяне на административни услуги по електронен път и обмен на електронни документи между административните органи“.	Приема се.	

„Българска телекомуникационна компания“ ЕАД

„Българска телекомуникационна компания“ ЕАД	Дефиницията за „административна услуга“, дадена в §1, т. 2 от допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕУ, съвпада с дефиницията в §1, т. 2 от ДР на Закона за административната (ЗА) и представлява изчерпателно изброяване на типовете услуги, които се приемат за административни. Чл. 8 от ЗЕУ обаче игнорира т.2 от §1 и дава определение за „електронна административна услуга“, което не се съобразява с дефиницията на „административна услуга“. Чл. 8 от ЗЕУ задава неоснователно разширен обем от дейности, като причислява към електронните административни услуги всички услуги, били те административни или не, предоставяни от организациите, предоставящи обществени услуги, и от лицата, осъществяващи публични функции. Нелогично и неоправдано изглежда всички обществени услуги, заявявани или предоставяни по електронен път, да се приемат за електронни административни услуги при положение, че не са административни услуги. За изпълнението на основната цел на закона- уреждането на дейностите, свързани с предоставянето на административни услуги по електронен път, би послужило извеждането на понятието „административни услуги“ като общ критерий за преценка дали една услуга, независимо от предоставяния я субект, може да се квалифицира като електронна административна услуга. Предвид изложеното, чл. 8, ал. 1 от ЗЕУ да се измени така: Чл. 8. (1) Електронни административни услуги са административните услуги,	Бележката не съдържа предложение.	Бележката не съдържа предложение по ЗИД на ЗЕУ. С проекта на ЗИД на ЗЕУ не се разширява обхватът на понятието „административна услуга“. Изразеното становище се отнася за измененията в ЗЕУи в ЗА, предвидени в ЗИД на АПК, на който вносител е заместник министър председателя по чл. 5, т. 2 от УПМСНА. Бележката ще бъде препратена по компетентност на вносителя, с оглед прецедката за нейното отразяване.
--	--	---	--

	предоставяни на гражданите и организациите от административните органи, от организациите, предоставящи обществени услуги, и от лицата, на които е възложено осъществяването на публични функции, които могат да се заявяват и/или предоставят от разстояние чрез използването на електронни средства.		
Министерство на вътрешните работи	Предлагаме в чл. 1 на ЗБУ да се създаде нова алинея 3 със следния текст: „Този закон не се прилага за Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, Държавна агенция „Технически операции“, Служба „Военна информация“, Национална служба за охрана, освен в случаите на предоставяне на административни услуги в електронен път и обмен на електронни документи между административните органи“. Мотивите на предложението са, че новоприетият Закон за киберсигурност изключва от приложението си Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, Държавна агенция „Технически операции“, Служба „Военна информация“, Национална служба за охрана, така законодателят подчертава необходимостта от установяване на специфичен ред и специфични изисквания и правила за работа на службите за сигурност и обществен ред, поради естеството на информацията, която обработват и съхраняват. В тази връзка е възложил на ръководителите на Министерството на	Приема се.	

	отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, Държавна агенция „Технически операции“, Служба „Военна информация“, Национална служба за охрана да определят изискванията за управлението и контрола на мрежите и информационните системи при условия и ред, определен от самите тях.		
Божидар Божанов	1. Предлагам в 7в, т. 11 – след думите „проектни предложения“ се добавят думите „и дейности, както и изменения на проекти и дейности“ 2. Предлагам в чл. 7ж да се създадат нови ал. 4, ал. 5 и ал. 6: (4) Административните органи определят със заповед вътрешния ред на провеждане на тестовите на информационните системи и техните функционалности, включително и за съответствието с техническото задание, както и отговорните за това лица. (5) Внедряването в експлоатация на информационна система се извършва със заповед на административния орган, вписана в регистъра по чл. 61 от Закона за администрацията. (6) Не се допуска внедряването в експлоатация на информационни системи, които не са успешно преминали тестове на всички к3. 3. Предлагам в чл. 8 да се създадат нови ал. 4, ал. 5 и ал. 6: (4) Възможността за предоставяне на административна услуга по електронен път се вписва в Административния регистър по чл. 61 от Закона за администрацията.	Приема се. Приема се. Приема се частично.	В ал. 5 и ал. 6 за по-голяма прецизност, думата „ред“ се заменя с думата „модел“.

	(5) Електронните форми за заявяване на електронни административни услуги се описват по ред, утвърден от Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ и се публикуват в Административния регистър по чл. 61 от Закона за административния регистър. (6) Електронните образци на резултати от услугата се разработват по ред, утвърден от Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ и се публикуват в Административния регистър по чл. 61 от Закона за административния регистър. 4. Предлагам в чл. 12, ал. 2 след думата „увреждания“ да се добавят думите „чрез портала по ал. 1“ 5. [REDACTED] 6. Предлагам в чл. 63, ал. 5, навсякъде думите „ал. 3“ да се заменят с „ал. 4“ 7. Липсва дефиниция на архитектура по област на политика. Предлагам в § 1 на ДР да се добави като точка следният текст: „Архитектура по област на политика“ е неразделна част от архитектурата на електронното управление, представляваща структурирано, комплексно описание на елементите на електронното управление в конкретна област на политика, което включва взаимовръзките на тези елементи, основните процеси, взаимодействието със системите на национално ниво, дейностите и информационните ресурси на ниво съответната област, реализиращи стратегията за развитие на	Приема се. Приема се по принцип. Приема се. Приема се.
--	--	--

	Не се приема.	електронното управление. 8. В чл. 7в, ал. 2 се създава Съвет на главните информационни мениджъри, но никъде не е уточнено кои са те. Предлагам ГИМ да се дефинира в точка в §1 от ДР. ДР, „Главният информационен мениджър“ отговаря за електронното управление и развитието на информационно-комуникационната инфраструктура, координира и контролира дейностите по придобиване и развитие на информационни ресурси, участва във вземането на решения за финансиране на проектите за е-управление и информационно-комуникационната инфраструктура и планира и управлява финансовите средства по развитие и поддръжка на информационните ресурси, управлява работните процеси, свързани с електронното управление в административните органи. Административни органи, които не са първостепенни разпоредители с бюджет, могат да делегират тези функции на главния информационен мениджър на съответния им първостепенен разпоредител.“ 9. Предлагам следният текст да бъде добавен в ПЗР на ЗЕУ: § 48. „Административните органи да предвидят разходи в рамките на посочените лимити на бюджетната процедура за 2021 г., за провеждане на цялостни тестове от независим доставчик на използваните от тях информационни системи, включително и за спазване на изискванията за мрежова и информационна сигурност и осигуряване на непрекъсваемост на работните процеси и създаването на резервни копия. Тестовите трябва да бъдат завършени не по-късно от 1 август 2021 г. В срок от един месец от приключване на тестовите, административните
	Приема се.	

	органи изготвят план за отстраняване на несъответствията. Административните органи осигуряват финансирането на мерките, предвидени в плана в рамките на бюджета за 2022 г. Административни органи, които не проведат тестове до 1 август 2021 г., се наказват с глоба в размер на 15 000 лева. Председателят на ДАЕУ спира от експлоатация информационни системи, за които са установени несъответствия и не са предприети мерки за отстраняването им до 1 декември 2022 г.“ 10. Предлагам и на подходящо място в закона да се определи задължение за първостепенните и второстепенните разпоредители да определят Главен информационен мениджър. - чл. 7в, т. г, д и е не следва да отпадат. Не се казва кой ще изпълнява тези функции (а е логично да е ДАЕУ) - 7в, т. 10 " финансирани със средства от държавния бюджет, от общинските бюджети и от други източници" - това не е нужно - така или иначе в момента се покрива всяко, само прави текста по-тежък. - 7в, т.12 - не може агенцията да дава нареждания на лицата по чл. 1, ал.2 какво да	Приема се частично. Приема се частично. Приема се по принцип. Приема се	Ще бъде вменено такова задължение само на първостепенните разпоредители с бюджет. Буква „г“ е отменена със Закона за киберсигурност. Буква „д“ се отменя, тъй като дейността се прехвърля в друг административен орган, както и политиката в областта на „Инфраструктурата за пространствена информация“. Буква „е“ не се отменя. Цитираният текст е от т. 11 на чл. 7в в ЗИД на ЗЕУ. Считахме, че е необходимо да бъдат изброени източниците на финансиране на дейностите с оглед по-голяма прецизност и яснота на нормата. В т. 13 и т. 14 думите „лицата по ал. 1 и ал. 2“, ще бъдат
--	---	---	---

	правят. ЧЕЗ, като доставчик на обществени услуги, може да има проект по някоя оперативна програма и ДАЕУ не трябва да им утвърждава проектите (освен ако в условията на оперативната програма не е посочено) - същото и за т.13 - ДАЕУ може да утвърждава само дейности на административните органи. Съдебната власт и доставчиците на обществени услуги са отделно. - т. 18а - електронна автентикация не значи нищо. То е електронна идентификация, просто не е национална схема, а всъщност ргоху за различни схеми. Според мен не трябва да се регламентира на ниво закон. Или ако се регламентира, да бъде "изграждана и поддържа система, позволяваща извършване на електронна идентификация на граждани по реда на чл. 5, ал. 2. Съответно чл. 5, ал. 3 според мен е излишна - чл. 5, ал 4 според мен е излишна. Неадминистративните органи имат общо задължение някъде да обявят средствата, ама те биха ги сложили на не особено видимо място и ще е безсмислено; единствено въвежда административна тежест.	частично. Приема се. Не се приема.	заменени с думите „административните органи, органите на съдебната власт, лицата осъществяващи публични функции и организации от обществения сектор“ Легална дефиниция на „организации от обществения сектор“ ще бъде дадена в ДР . За постигане на реални резултати и координация между участниците в електронното управление, е необходимо органите на съдебната власт да съгласуват проектите си предложения и системите им да отговарят на изискванията за оперативна съвместимост. Необходимо е административните органи да посочват в административния регистър с кои средства са достъпни електронните
--	--	---	---

	Административните органи пък имат задължение да признават националната схема и други нотифицирани схеми, така че какво ще отбележат точно в административния регистър? По-скоро да остане единствено, че в административния регистър се вписват нивата на осигуреност, които са допустими за съответната услуга - това би била полезна информация. Но това не е в частта "разгласяване", а по-скоро оперативна съвместимост. Всяка административна услуга трябва да е вписана в административния регистър така или иначе. И там единствената разлика е за електронните е един чекбокс, в който да се маркира, ако услугата се предоставя и по електронен път. - 7в, 19 и 20 не мисля, че трябва да отпадат. Това са си присъщи функции на агенцията. Още повече, че не пише къде отиват. - 23 - правомощията по ЗЕС не следва да отпадат - 7в, 24 против съм да отпада. Това, че до момента ДАЕУ не се е възползвала от тази	Приема се частично. Не се приема. Приема се.	административни услуги, които предоставят. Това на практика означава и нивата на осигуреност, които са допустими за съответната услуга, но с по-голяма конкретика, за да се ориентират по-лесно гражданите за съответния идентификатор, приложим за заявяване на услугата. Приема се за т. 19. Инфраструктурата за пространствени данни ще бъде пренасочена към АГКК, политиката в тази област съответно следва да се поеме от МРРБ – т. 20 отпада. Отпада, тъй като т. 29 на чл. 7в предвижда председателят да упражнява и други правомощия, предвидени в закон или друг нормативен акт. В обхвата на тази разпоредба попадат и ЗЕС и ЗКС и други. Точката следва да бъде
--	--	---	--

	опция, не значи, че трябва да отпада. Напълно е възможно в бъдеще да се възползва. - 26/8 - това са дейности, присъщи на ДП ЕСО. Агенцията е държавна, т.е. прави политики; функции на кол център не би следвало да ѝ се вменят.	Не се приема.	прецепзирана. Трябва да се уточни, че програмата ще бъде само за ДАЕУ, а не за цялата администрация. т. 27 и т. 28 в ЗИД на ЗЕУ. Центровете за данни са част от споделените ресурси на електронното управление и са ключови за неговото развитие. Изграждането, поддържането и експлоатацията им следва да бъде прерогатив на държавата в лицето на председателя на ДАЕУ. Председателят на ДАЕУ следва да бъде отговорен за осигуряването на помощ и информация във връзка с електронното управление. И двете цитирани точки са свързани с единната политика за информационните ресурси и координирането на нейното изпълнение, заложена в т. 5 на чл. 7в на ЗЕУ.	Функциите на Съвета на ГИМ ще бъдат разписани в ПМС.
	- Съветът на главните информационни мениджъри е добра мярка, но няма нужда да е на ниво закон. Съвети със създават с ПМС; още повече, че ако функциите му не са описани в закона, ако изпълнителната власт въобще иска да закрие съвета, може на практика да не го свиква или да го направи проформа.	Приема се по принцип.		

	- 7г - "води" мисля, че се отнася до самото водене на регистъра в рамките на системата. Т.е. не просто поддържа системата оперативна, ами реално я пълни с информация. "в дейността на административните органи" не следва да отпада? Трябва да се поясни за къде се отнася. Ако се махне, съдебната власт също попада в обхвата, а ДАЕУ не следва да има такива правомощия по контрол в съдебната власт. - 7д - думата "дейност" е имала своята логика в първоначалния текст. Не всички неща са оформени като проекти. Дадено министерство може да реши да си преконфигурира рутерите с вътрешен ресурс - гл.секр възлага на ИГ отдела да извърши преконфигурация. Това не е проект, а дейност. Някои министерства си имат и програмисти, които надграждат някои системи като част от задълженията си. Някои от тези дейности е редно да се включват. Не е толкова фатално, но ако няма конкретен аргумент за отпадането, предлагам да остане. - 7д, ал. 3 - лицата по чл. 1, ал. 2 няма как да имат задължения да вписват неща в тоя регистър. Те са частни субекти в общия случай. - всички изменения за ДПЕСО - с тези изменения предприятието няма да може да се издържа, ако иска да дава нормални за ИТ сектора заплати, каквато въщност е целта.	Приема се.	
		Приема се по принцип.	Ще бъде дадена легална дефиниция на „проект“, който по смисъла на ЗЕУ ще отговаря и на „дейност“.
		Приема се частично.	„лицата по ал. 1 и ал. 2“ се заменят с думите „административните органи, органите на съдебната власт и публичноправните организации“
		Бележката не съдържа предложение.	

	Ако нямате разписан план за приходи и разходи, би било да се направи такъв, като част от мотивите към законопроекта и най-вече към финансовата обснова. Препоръката ми е тази част да се преразгледа да се предложат с отделно изменение, за да не бави останалите изменения. - Думата "секторни" е използвана дълги години и няма причина да отпадне, освен ако не се цели пълна промяна на използваната терминология. - чл. 10, ал. 1 - вписването в АР по-добре да бъде отделна алинея, така става тежък текстът. - чл. 20 гъвкавостта да може с наредбата да се определят допълнителни начини според мен е добре да остане. Също така текстовете са прекалено дълги и неясни. Важно е и интерфейс за автоматизиран обмен на данни да остане. По-скоро бих предложил настоящите точки да останат, като новите текстове да са подточки на първата - "потребителски интерфейс" - чл. 26, ал. 5 - "системата" предполага някаква конкретна система. В момента има една, но по-добре законът да не бъде написан с конкретни реализации предвид. Предлагам да е нечленувано. - В чл. 42 думата "незабавно" не е подходяща във всички случаи. По принцип има три	Не се приема. Приема се. Приема се. Приема се. Приема се. Приема се.	Цели се пълна промяна на използваната терминология. Разделението на „области на политики“ ще замести секторите не само за целите на електронното управление.
--	---	--	---

	начина за комуникация - синхронна, асинхронна и "subscription". Само синхронната е "незабавна", останалите не са. Така че нека отпадне тази дума. Освен това вътрешната услуга не се предоставя по реда на наредбата за административния регистър - само описанието ѝ в регистъра е по този ред. Самото предоставяне на услугата е по реда на наредба към ЗЕУ. - разделът за мрежова и информационна предполагам отпада заради закона за киберсигурност, но според мен е по-добре да остане. Наредбата за информационна сигурност е нужна. - чл. 58а, т.8 защо отпада? Резервните копия, както знаем от Търговския регистър, са доста важни. Ако АВ бяха спазвали наредбата, нямаше да се стигне до проблема, например. - чл. 58а, т.9 предлагам просто да е "осигурява възможности за електронна идентификация съгласно чл. 5". - чл. 58б, ал. 2 - предлагам да се остави все пак възможност ДАЕУ да контролира и поръчки под прага. Пример: bgtdoll.bg е под праговете, а със сигурност би било полезно да мине през контрол. Може критерията да е броя потребители, който обслужва - ако планово трябва да обслужва над 50 хиляди потребители, задължително минава през контрол - 60в е в добра посока, но спирането на експлоатацията трябва да все пак с някакви критерии (не е добра идея да се спира нещо,	Не се приема. Приема се. Приема се. Не се приема. Приема се.	Разделът е отменен със Закона за киберсигурност.
--	---	---	---

защото няма нещо дребно). И да се отнася само до административните органи, но не и за лицата по чл. 1, ал. 2. - "електронна автентикация" и "електронно връчване" не са системи, а процеси. Конкретни системи реализират тези процеси. Мисля, че в 7а може да отпадне. А в 7б не е ли в конфликт с 31, който също говори за система за сигурно връчване? това, че ДАБУ има такава система е имплементационен детайл, който няма нужда да се разкрива на ниво закон, според мен.	Не се приема.	т. 31 се допълва с текстовете за електронното връчване от т. 38: „и система, чрез която се удостоверява моментът на изпращане, получаване и връчване, както и се гарантира идентификацията, авторството и интегритетът на лицето, което изпраща, получава или връчва електронни документи или електронни изявления чрез системата.“
- "архитектура на електронното управление" го няма в текста, т.е. няма нужда да го има в дефинициите	Не се приема.	Необходима е дефиниция, тъй като Архитектурата на електронното управление е спомената в правомощията на председателя на ДАБУ в чл. 7в, т. 6 „б.утвърждава, поддържа и развива Архитектура на електронното управление в Република България и следи за нейното прилагане;“.
- системата за електронно връчване и в момента е валидна съгласно чл. 26 и няма нужда от специално уреждане.	Приема се по принцип.	
- дефиницията на електронна идентичност не мисля, че има нужда да се променя и допълва.	Не се приема.	М. Цвяткова

	Неща, които да се помисли да се добавят: - "регистър на регистрите", за който се говори в наредбите, го няма уреден в закон - добре е да се добави в частта оперативна съвместимост. - един принцип, който може да залегне в ЗЕУ или в АПК - лице да не може да носи отговорност в случаите, в които администрацията не е събрала документи по служебен път. Например купуваш си жилище, вписва се в имотния регистър. Обаче общината не получава тая информация автоматично, съответно гражданинът като забрави, че в общината трябва да го обяви, го глобяват. Дълга тема е, защото специални закон изискват гражданите да го обявят, но може пък ЗЕУ да се яви специален спрямо тях и да каже "ако могат да ги съберат служебно, отговорността на гражданите (и бизнеса) отпада". - в чл. 6, ал. 2 - да се добави и "милисекунди". Това в някои случаи е важно (примерно Търговският регистър дава (или поне даваше) входящи номера на база на времето до секунда, и съответно като дойдат повече от 2 ГФО-та в една секунда, едното огива на опашката и така се зациклят понякога покрай 30-ти юни. - не само проверките, ами и други свои правомощия председателят да може да делегира на служители (или поне на заместник-председатели) - административният регистър според мен	Приема се. Приема се по принцип. Приема се. Приема се.
--	---	--

	може да премине към ДАЕУ.	Бележката не съдържа предложение.	Бележката не съдържа предложение по ЗИД на ЗЕУ. С проекта на ЗИД на ЗЕУ не се разширява обхватът на понятието „административна услуга“.
Сдружение за електронни комуникации	Считаме, че като административни услуги, извършвани по повод предоставянето на телекомуникационни услуги, следва да бъдат припознати единствено услуги, възложени по някакъв ред на операторите от даден административен орган. Връзката с телекомуникационните услуги следва да се изразява единствено във връзката между оператор и неговите крайни потребители (кръга от лица, до който може да стигне даден оператор) и съответно използването на неговите търговски канали – магазинна мрежа, електронни услуги и др. Каго пример в тази посока може да бъде посочено предлагането на винетни стикери от един от мобилните оператори. В подкрепа на посоченото тълкуване може да се отбележи и дефиницията за „орган от публичния сектор“ съгласно Регламент (ЕС) 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО. Видно от посочената разпоредба, частният субект придобива качеството на орган на публичния сектор само ако извършва по възлагане функции на такъв. Същата логика е правилно да бъде прилагана и при предоставянето на административни услуги от частноправни субекти, това може да са само услуги, типични за дадени публични органи и възложени по даден ред върху частно лице. 2.	Бележката не съдържа предложение.	Бележката не съдържа предложение по ЗИД на ЗЕУ. С проекта на ЗИД на ЗЕУ не се разширява обхватът на понятието „административна услуга“.
		Бележката не съдържа предложение.	Бележката не съдържа предложение по ЗИД на ЗЕУ. С проекта на ЗИД на ЗЕУ не се разширява обхватът на понятието „административна услуга“.

	Действително, предоставяните в телекомуникационния сектор услуги са от голям обществен интерес. Съществена част от населението ползва такива услуги, но посоченото не означава, че са налице отношения на власт и подчинение, които следва да се регулираг чрез административното право. Потребителската защита е предвидена в друг приложим закон. Приема се. 3. Предоставянето на електронни съобщителни услуги е предмет на специфична секторна регулация (ЗЕС). Ако припознаем администрирането на телекомуникационните договори като административни услуги би се стигнало до реална неприложимост на два противоречащи си правни режима. Приема се. 4. Смесването на договорното право и специфичната секторна и потребителска регулация с режима на предоставяне на административни услуги би довело до сериозно засягане дейността на операторите и най-вече нарушаване на интересите и закрилата на крайните потребители. Как практически следва да се извади част администрирането на договорите от приложимите документи и актове и да бъде облекчено с определение за административна услуга, не бе даден отговор от представителите на МС на проведените в КРС срещи. Всеки един оператор е избрал свой начин на обслужване на клиентите, като някои услуги се обслужват дистанционно и електронно. Налице са услуги, свързани с участието на повече от един оператори,	Изменя се дефиниция на „електронно управление“
--	---	---

	например при услугата преносимост на номерата, роуминг. В тези случаи кой предоставя т. нар. администрирана услуга. Нормативната уредба не дава отговор как бихме решили тези проблеми ако тълкуваме телекомуникационните услуги или части от тях като административни. Към момента операторите не събират такси за дейности по администриране на договорите си. Въвеждането на отделни административни услуги ще означава и въвеждане на такса за съответна услуга за крайните потребители. Секторът заяви своето желание да достъпва различни регистри. Това може да бъде уредено нормативно без да се налага изкуствено да се създават административни услуги, които да са основание за достъп до определени регистри. Настояват за организиране на широка консултативна структура с участието на заинтересованите страни и предприятия.		
Инспекторат към ВСС	1. Много от текстовете на ЗИДЗБУ са неясни. Какво ще бъде съотношението между общите правила и принципи на електронното управление, на които следва да се подчиняват органите на съдебната власт и разпоредбите на чл. 360а-360г от ЗСВ, които създават специална уредба за действия на съдебната система в електронна форма. Не съществува нормативна пречка електронното правосъдие да се подчинява основно на отделни, специфични за дейността на органите на съдебната власт принципи, които да залегнат и да бъдат доразвити в специалния ЗСВ или да им бъде посветена специална част от ЗБУ. 2. Липсва достатъчно убедителна		

	аргументация за разширяването на правомощията на председателя на ДАЕУ, напр. за извършването на предварителен, текущ и последващ контрол по целесъобразност в областта на електронното управление и използването на информационните и комуникационните технологии; възможността да оправомощава служители от агенцията, които ще могат да извършват проверки в обекти, където се намират комуникационните и информационните системи, съоръжения и технически средства на субектите по закона, осъществяване на политика по управление на лицензите в областта на електронното управление, подпомагане разработването и утвърждаване на проектни предложения, координиране и контролиране на изпълнението на проектите за електронно управление, информационни и комуникационни технологии. Не става ясно защо е необходимо всички проекти за електронно управление да се подчиняват централизирано на един орган и какво влияние биха оказали върху вече започнали проекти. Необходимо е създаването на изрична преходна разпоредба, която да уреди как предвидените със закона правомощия ще се отразят на изпълнението на стартирани и текущи дейности и проекти.	
	3. Предвидените със законопроекта нови правомощия на държавното предприятие „Единен системен оператор“ надхвърлят обичайния предмет на дейност на едно държавно предприятие по чл. 62, ал. 3 от	

	Търговския закон, чиято основна цел е да подпомага дейността на съответния орган на изпълнителната власт, а не да изземва неговите функции. 4. Неясни са и други норми на проекта, като въвеждането на изисквания към субектите на ЗЕУ предварително да съгласуват с председателя на агенцията разходите в областта на електронното управление и за използваните информационни и комуникационни технологии; 5. правото на Държавното предприятие „Единен системен оператор“ да извършва дейности в сферата на електронното управление, предвидени и в друг нормативен акт, свързани с прилагането на архитектурата на електронното управление и/или архитектури по области на политики на всички административни органи. 6. Предвиденото задължение на субектите по закона да публикуват на сайтовете си декларация за достъпност „съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1523 на Комисията от 11 октомври 2018 година за създаване на образец на декларация за достъпност в съответствие с Директивата“ не указва какво следва да бъде съдържанието на декларацията, по каква процедура и в какви срокове ще се разглеждат сигнали на граждани и организации за нарушения на изискванията за достъпност на съдържанието на интернет страницата.		
Негослав Събев	1. Предлагам чл.58в да включи обхват върху интранет и екстранет уебсайтовете, тъй като след 23.09.2019 г. за тях се изисква да бъдат достъпни, или до тогава недостъпните		

		сайтове от тази категория да са преминали преработка според директивата чл.1 ал4. Ж. В момента текстовете за този вид уебсайтове са заложи в параграф 45 от проектозакона и то като изключение, а всъщност датата е с бъдещ задължителен характер. В този смисъл смятам, че всички текстове със задължителните срокове биха могли да се консолидират за по-голяма яснота, тъй като в момента се намират на различни места в текста. Предлагам в параграф 45 следното изменение: изразът „до 23 септември“ да стане „преди 23 септември“. За предпочитане е недвусмислено да се определят датите, след които дадено съдържание трябва да отговаря на изискванията на директивата. Например текстът на директивата по отношение на горепосочената дата се разбира като „създадените след 29.09.2019 интранет и екстранет сайтове и тяхното съдържание трябва да са достъпни“, което не е указано ясно. С настъпването на посочените в чл. 1 ал. 4 от директивата дати по отношение на изключеното от обхвата съдържание настъпва задължителен характер по отношение на него. Прилагам следната таблица за справка.
		Дата Събитие 23.09.2018 Офис документите, необходими за текущи административни процеси, свързани със задачи, изпълнявани от съответната организация, трябва да са

	достъпни. 23.09.2019 Публикуваните след тази дата уеб сайтове трябва да са достъпни. 23.09.2019 Публикуването след тази дата съдържание на интранет и екстранет мрежи, представляващи уеб сайтове, достъпни само за затворена група от хора, а не за обществеността като цяло, трябва да са достъпни. 23.09.2020 Публикуваните преди 23.09.2018 уеб сайтове, както и предварително записано медийно съдържание с определено времетраене, публикувано след тази дата, трябва да са достъпни. 23.06.2021 Всички публикувани мобилни приложения трябва да са достъпни. В параграф 46 ал. 1, т. 3 според мен е допусната грешка. Записаната крайна дата за осигуряване на достъпност за мобилните приложения е 23.09.2021 докато в директивата чл. 12 ал. 3 т. в срокът е 23.06.2021, поне според онлайн изданието на eurollex: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2016/2102/oj Предлагам чл.58в Ал.7 т2 да определя и критериите, по които се изготвя оценката за прекомерна тежест като се имат предвид съображенията на т.39 от изложението към директивата.		
Център за оценка на въздействието на законодателството 09 февруари 2019 г. 16:03:02 erebusodora	Не е спазен задължителният 30-дневен срок на обществената консултация Съгласно изискванията на ЗНА срокът на обществената консултация по проекта на нормативен акт следва да е не по-кратък 30 дни, освен в изключителни случаи и при изрично посочване на причините. Никъде в	Приема се.	

	поставените на обществена консултация документи не е посочена причина, налагаща прилагането на съкратения 14-дневен срок. В частичната оценка на въздействието е посочено единствено, че "Проектът на акт ще бъде публикуван за обществено обсъждане по реда на Закона за нормативните актове на Портала за обществени консултации www.strategy.bg." Поради това считаме, че обществената консултация във връзка с конкретния ЗИД на Закона за електронното управление следва да се проведе в пълния 30-дневен срок, защото в противен случай не би отговаряла на изискванията на ЗНА.		
28 януари 2019 г. 11:36:27 RIA	Системни администратори Не е ли време системните администратори да са задължителни за всички общини. Защото има общини в които изобщо няма назначен системен администратор? Не е ли време системните администратори да ги направим държавни служители а именно те да са хората които ще реализират всички стратегии и Наредби на ДАЕУ (Държавна агенция за електроонно управление). Започва се пак от горе надолу и ефекта ще е същия като закритото Министерство на държавната администрация.	Бележката не съдържа предложение.	
12 февруари 2019 г. 11:50:56 Sir Humphrey	Относно чл. 3 Да се създаде нов параграф, за изменение на чл. 3, с който в обхвата на служебното уведомяване да се добавят и органите на съдебната власт. Мотиви: в редица други параграфи от ЗИД се добавят органите на съдебната власт,	Приема се.	

	докато в чл. 3 липсва, а би трябвало и там да фигурира.		
Национално сдружение на общините в РБ	1. С § 53 от ПЗР на ЗИДАПК се внасят изменения и допълнения на ЗЕУ. Има припокриване със ЗИД на ЗЕУ на чл. 7в, чл. 40, ал. 2 и чл. 52. Създава се нов чл. 53а. По ЗИД на ЗЕУ: 2. Чл. 5, ал. 4 – на края на текста по ал. 4 има позоваване на Закона за държавната администрация. Следва да се направи корекция. Нашето предложение е да се запише „Закон за администрацията“. 3. По чл. 10, ал. 2: Текстът по ал. 2 законово урежда изискването административният орган да вписва в Административния регистър (АР) по чл. 61 от Закона за администрацията (ЗА) предоставяните от него услуги, както и основния работен процес при заявяване и предоставяне на електронни административни услуги. Такова изискване има и в ал. 1, т. 2 на чл. 61 от ЗА. По принцип всяка административна услуга може да се предоставя под три форми: - административна услуга по смисъла на §1, т. 2 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕУ. По същество това са вписаните към момента в АР услуги. - вътрешноадминистративна услуга по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЕУ; - електронна административна услуга по смисъла на чл. 8 ЗЕУ. Независимо за коя от трите възможни	Приема се по принцип. Приема се. Приема се.	Разпоредбите в ЗИД АПК и ЗИД ЗЕУ ще бъдат синхронизирани.

	форми на дадената услуга става дума, те имат общ УИН (уникален идентификационен номер), наименование на услугата и правно основание. Като правило обаче има различия между трите форми на услугата в характеристиката на основния работен процес при заявяване и предоставяне, в съдържанието на Заявлението и в други елементи. Сегашните функционални възможности на АР по чл. 61 от ЗА не позволяват за дадена административна услуга данните за нейните три различни форми да се записват обособено една от друга. Реалното изпълнение на разглежданото изискване на З, както и на внесеното предложение по чл. 10, ал. 2 е невъзможно без необходимото функционално надграждане на АР. В чл. 10, ал. 2 вместо Закона за държавната администрация следва да се запише Закон за администрацията. 4. По чл. 52, ал. 1. Пълноценното вписване на вътрешните електронни административни услуги в АР по чл. 61 от ЗА при сегашните му функционални възможности е невъзможно по причини, изложени към чл. 10, ал. 2. На сегашния етап във връзка с изпълнение на определени изисквания на РМЦ №704/2018 г., Приложение 5, се срещат сериозни трудности в тази насока и се търсят временни палиативни решения. Реалното изпълнение на разглежданото изискване на ЗА, както и на внесеното предложение по чл. 52, ал.1 е невъзможно без необходимото функционално надграждане на АР.	Бележката не съдържа предложение.
--	--	---

	5. По чл. 59а, ал. 1, т. 3 Предложеният текст по тази точка дава много широки правомощия на контролните органи, а именно; „да проверяват счетовдни, търговски или други книги или документи, свързани с осъществяването на контрола и/или с установяването на административни нарушения по този закон“. Този текст е твърде общ и дава на контролните органи на ДАЕУ правомощия от компетентността на други специализирани контролни органи в областта на счетоводството и финансите, които имат кадри с необходимата експертиза, както и съответните правомощия по силата на специален закон. Необходимо е текста по тази точка да бъде ясно дефиниран в рамките на компетенциите на Агенцията и в рамките на експертизата на нейните служители. 6. По глава шеста „Административнонаказателни разпоредби“ Внесеното предложение значително завишава глобите за длъжностните лица, които са несъизмерими със размера на средните заплати. Значително е завишението и на имуществените санкции за юридическите лица и едноличните търговци. Прави впечатление, че наказателните текстове по отношение на администрациите нямат никаква обвързка с това, дали те обективно разполагат с необходимия им финансов ресурс и дали такъв им се предоставя за изпълнение на заложените в закона технологични и програмни изисквания. Няма	Не се приема.	Правомощията са необходими за извършване на проверките, които са само за целите на електронното управление.
--	--	----------------------	--

	заложи ясни мерки, как ще бъдат подпомогнати общините, които не разполагат с необходимите експертни и финансови ресурси за изпълнение на високите изисквания на ЗЕУ, съобразени с Регламентите на ЕС. В закона е заложено предимството на санкциите пред подпомагането на общините, обективно нуждаещи се от подкрепа, за изпълнение на изискванията на закона. Силния уклон към санкционна политика се вижда особено ясно от текста на чл. 64б, ал. 2: „(2) Който не изпълни дадено му задължително разпореждане по чл. 7и, се наказва с глоба в размер от 500 до 1500 лв., а когато е юридическо лице или едноличен търговец му се налага имуществена санкция в размер от 1500 до 15000 лв. Глобата се налага за всеки месец до изпълнение на разпореждането на председателя“. Последният текст е нов принос в административнонаказателната практика. От друга страна чл. 7и гласи „Чл. 7и „Председателят на агенцията издава задължителни разпореждания до административните органи и лицата по чл. 1, ал. 2 относно спазването на изискванията по този закон.“ Практически за всяко задължително разпореждане на председателя извън посочените в чл. 63, чл. 64и чл. 64а и чл. 64б, ал. 1 се налага санкцията по чл. 64б, ал. 2, при това за конкретно разпореждане следва ежемесечно нейното прилагане. Нарушава се основен принцип, че за едно нарушение се налага само едно наказание. Нашето предложение:	Приема се.	
--	--	--------------------------	--

	Налагането на административно наказание да се предхожда от обективен аналаиз, дали неизпълнението е резултат на обективната невъзможност на дадената община да изпълни конкретното разпореджане или е следствие на проявена неангажираност на съответното длъжностно лице. При първия случай следва най-напред да се потърси начин за подкрепа на общината. В основата на закона трябва да се заложи политиката за подпомагане администрациите за изпълнение на изискванията и след това да следват наказания за установено субективно неизпълнение. Следва да се преразгледат размерите на предложените глоби и имуществени санкции, защото твърде завишения им размер води само до изземване на финансов ресурс от администрациите, вместо той да се насочва за решаване на задачите на е-управлението.		
„Теленор България“ ЕАД	1. За част от дефинициите в ЗИД ЗЕУ като „административно обслужване“, „административна услуга“, „вътрешна административна услуга“, „обществени услуги“, „организация, предоставяща обществени услуги“ се препраща към АПК, а по отношение на материалноправните разпоредби към Закона за администрацията. Счита се, че предвид и многото последователни процедури, свързани с изменение на едни и същи актове, същите следва да се разглеждат в тяхната цялост. Организациите, предоставящи обществени услуги, така както са посочени в ЗИД АПК, са регулирани допълнително със специални закони, като напр. ЗЕС, за	Бележката не съдържа предложение.	Бележката не съдържа предложение по ЗИД на ЗЕУ. С проекта на ЗИД на ЗЕУ не се разширява обхватът на понятието „административна услуга“. Изразеното становище се отнася за измененията в ЗЕУи в ЗА, предвидени в ЗИД на АПК, на който вносител е заместник министър председателя по чл. 5, т. 2 от УПМСНА. Бележката ще бъде прецратена по компетентност на вносителя, с оглед прецеката за нейното отразяване.

	предприятията, предоставящи обществени услуги, което създава сериозна предпоставка за смесване на качеството на лицата и води до допълнителна регулация на дейността и обвъркване в преценката кой е приложимият закон към определената обществена услуга. Считахме, че трябва да се изясни нормативно статутът на организациите, предоставящи обществени услуги, по повод на които е възможно предоставянето на административни услуги, преди да се пристъпва към задълбочаване на административния контрол върху тях, както и да се изясни наличието на административни услуги, които дружествата предоставят. Предлагаме за всяка организация, предоставяща обществени услуги, административните услуги, ако са на лице такива, следва да се регламентират в специален закон, регламентиращ нейната основна дейност и тези услуги да са ясно разграничени от правата и задълженията, които има организацията по сключените с потребителите договори. 2. ЗИД ЗЕУ разширява необосновано приложното поле на Директива (ЕС) 2016/2102 на Европейския парламент и на Съвета на ЕС. Проектът създава задължение за лицата по чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕУ, да осигуряват достъпност на съдържанието на своите интернет страници и мобилни приложения, съобразно искванията и стандартите, приложими за публичноправните организации, без да отчита спецификата на упражняваната от тях	
--	---	--

	дейност. Считаме, че към настоящия момент предвидените задължения, по отношение на организациите, предоставящи обществени услуги, в частност предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги са прекомерни и не са съобразени със спецификите на сектора. 3. Считаме, че следва да се прецизира дефиницията на „електронно управление“. 4. Считаме, че Раздел V е неясен, особено в контекста на т. 13 на чл. 7в и на чл. 7д. Разпирява ли се приложното поле на ЗОП и спрямо организациите, предоставящи обществени услуги по отношение на проектите в областта на електронното управление. 5. Считаме, че разпоредбите свързани със задълженията за електронна идентификация и по-специално §3 от проекта, слеза да се прецизират по отношение на организациите, предоставящи обществени услуги и да се съобрази с чл. 3, т. 7 от Регламент №910/2014 на ЕП и на Съвета. Към настоящия момент е неясен кръга от административни услуги, по отношение на които следва да се прилага задължението, а то не би следвало да се прилага по отношение на основните услуги, предоставяни от тези организации, тъй като това би надхвърлило съществено целта на Регламент №910.	Приема се. Приема се. Приема се по принцип.	„лицата по ал. 1 и ал. 2“ се заменят с думите „административните органи, органите на съдебната власт и публичноправните организации“

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 457

от 2 август 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

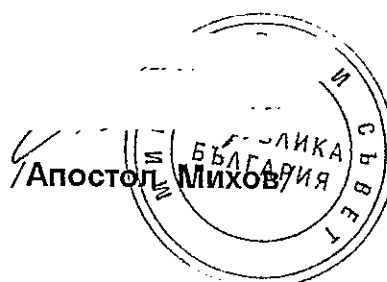
1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите и министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията да представят законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	902-01-41	
Дата	05 / 08	2019 г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

12⁰³
[Signature]

№.....02.01-95.....

... 2 ...август ... 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №**457**..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за електронното управление.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-200/14.08. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за електронното управление, № 902-01-41, внесен от Министерски съвет на 05.08.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по транспорт, информационни технологии и съобщения

Комисии:

- Комисия по правни въпроси
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по бюджет и финанси
- Комисия по труда, социалната и демографската политика
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАИЧЕВА

